

POSTÁS DOLGOZÓ

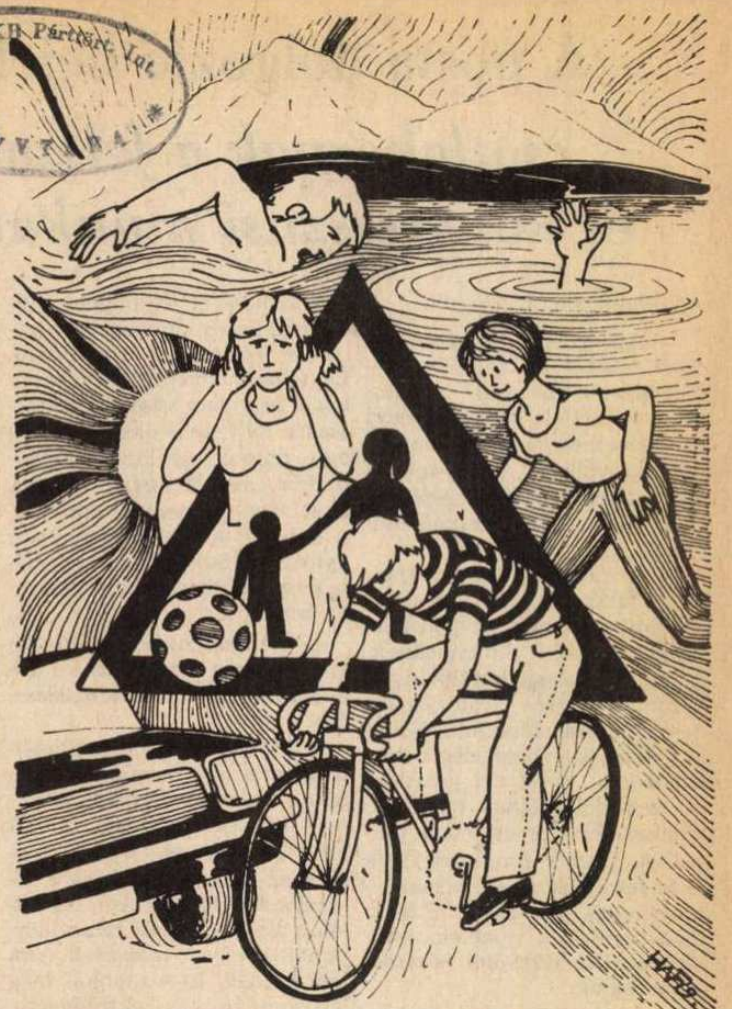
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXIX. ÉVFOLYAM

7. SZÁM

1984. JÚLIUS

ÁRA: 1,50 FORINT

A posta dolgozói bejelentették: csatlakoznak a felszabadulási és kongresszusi munkaversenyhez

Szívügyük-e a postás dolgozóknak a szocialista társadalom boldogulása, a népgazdaság helyzetének javítása? — csak költői kérdésként tehető fel. Számtalanszor bebizonyították, hogy a legnehezebb körülmények között is gondoskodnak arról, hogy — ha netán rajtuk kívül álló okokból és igyekeztük ellenére bírálatra alkalmat adó módon — a posta betöltse társadalmi, gazdasági szerepét. Összinté szándékuk kifejezésre jutott többek között abban, hogy eddig is mindig részt vettek az ország dolgozóit mozgósító munkamozgalmakban.

A gazdaszemlélet csak erősödött, amióta a hírközlés a népgazdaság önálló ágazatává vált. Termelési tanácskozások, bizalmi testületi ülések, csoporttervezések emlékeztetői, információjelentések, brigádnapló-bejegyzések dokumentálják, hogy a postás dolgozók keresik, kutatják a módját annak, miképpen illeszthetik napi munkájukat a posta legfőbb feladataihoz, hogyan járulhatnak hozzá a szolgáltatások minőségének javításához. Mi sem természetesebb, hogy már az önállóság első éveiben is megragadták a kínálkozó lehetőséget, s munkájukhoz nagyobb lendületet vettek azáltal, hogy az első között csatlakoztak a hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére kibontakozott munkaversenyhez.

Olvasóink emlékezhetnek az 1983. augusztus 31-én tartott központi vezetőségi ülésről szóló beszámolónkra. (Szeptemberi számunkban jelent meg.) Ebben közöltük, hogy *Katona Ernő* (Veszprém megyei Távközlési Üzem) munkatársainak nevében *felhívással fordult a központi vezetőség útján a postás dolgozókhoz: csatlakozzanak a 40. évforduló tiszteletére a vasasszakszervezet által kezdeményezett munkaversenyhez.*

Most ismét egy központi vezetőségi ülés adott alkalmat arra, hogy országos fórumon kapjon nyilvánosságot a postás dolgozók csatlakozása az MSZMP jövő márciusára összehívott kongresszusának tiszteletére tett munkafelajánlásokhoz. *Táncos Pál*, a Budapesti Távközlési Igazgatóság kábelfenntartó üzemének szb-titkára kért szót a testület július 10-én tartott tanácskozásán, hogy az üzem 15 brigádjának — amelyek közül 10 már eddig is bevezetett a felszabadulási munkaversenybe —, elsősorban azonban a Felszabadulás szocialista brigádnak a nevében — amelynek ő maga is tagja — felhívással forduljon a posta dolgozóhoz: *vizsgálják felül eddigi vállalásaikat, keressék a munka jobb megszervezésének, a többlettermelésnek, a minőség javításának még feltáratlan lehetőségeit, s ennek alap-*

ján tegyenek pótfelajánlást, csatlakozva ezáltal a központi XIII. pártkongresszus tiszteletére kezdeményezett munkamozgalmához. Reméli, hogy indítványát a postás dolgozók készséggel fogadják, és egy emberként vesznek részt az immár kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben.

★

A központi vezetőség ülése után a felhívást előterjesztő Táncos Pált munkahelyén kerestük fel, s ott *Márton József* üzemvezető társaságában elbeszélgettünk arról, hogy egy részt milyen lehetőségeket látnak olyan újabb vállalásokra, amelyeket teljesíteni is tudnak, másrészt hogyan támogatják a szakvezetők igyekezetükben a dolgozókat.

— Kezdjük talán azzal — mondja *Márton József* —, hogy a felszabadulási versenyhez az igazgatóság felhívásának nyomán csatlakozott brigádok kezdettől fogva kiegészítő felajánlásokat akartak tenni, s ehhez kérték a segítségünket. Hasonlóképpen javaslatokat vár tőlünk a többi brigád is, hogy kiegészítő vállalásokkal állhassanak az újabb mozgalom mellé.

— A jó munkahelyi légkörre jellemzőként hadd tegyem hozzá — halljuk az szb-titkártól —, hogy aki meg tud barátkozni az üzem nem éppen kecseskedő munkakörülményeivel, és ellenáll más vállalatok csábításának, az hamarosan beilleszkedik a közösségbe. Nem kell egyebet említenem, mint azt, hogy a fiatal brigádtagok két év alatt megszerezik a szakmunkás-képességet.

— A Kábelfenntartó Üzem munkája határozottan javult az utóbbi években, a dolgozók tisztában vannak feladataikkal. Mi újat tud még vezetőjük figyelmükbe ajánlani?

— A munka további javításának lehetőségeit részben üzemviteli, részben gazdálkodási feladatok köré csoportosítottuk, de nem feledkeztünk el a kulturális életéről sem.

— Az üzemviteli teendők közül első helyen kell foglalkozni a tervszerű megelőző karbantartással. Az eddigi munkaszervezési intézkedéseknek, a tömeges kábelhibák felszámolásának eredményeképpen, szerencsére, egyre több idő jut erre. Ugyanakkor az állagmegóvó fenntartás, amellyel, hogy csökkenteni az üzemzavarok lehetőségét, elősegíti a gyors hibaelhárítást is. Tehát rövidül a kieső üzemidő, ez pedig észrevehetően segíti a távközlési szolgáltatások bevételi tervének teljesí-

tését. Ezért arra törekszünk, hogy mielőbb rendezzük az aléptmenny-hálózatot (tömbcsatornákat, aknákat, kábelszekrényeket), üzemben kívüli kábel-ek, csomók kihúzásával csöveket szabadítsunk fel. A már rendezett hálózatban jobb lehetőség nyílik a kábelek védelmére. Elsősorban a nagy értékű és a forgalom lebonyolításában fontos szerepet betöltő átkérőkábelek túlnyomós védelmére kell kiemelt gondot fordítanunk. Az üzem kéri a brigádokat, segítsék elő a terven felül négy kábelnek nyomás alá helyezését. Ez jelentős vállalkozás lehet, ugyanis 3200 munkaórát igénylő feladatról van szó. Ezenkívül a budai terület a 80 órás átlagos üzemidő-kiesést a versenyidőszakban 75 óra alá szeretné szorítani.

— A „budai terület” kifejezés magyarázatra szorul — szól közbe *Táncos Pál*. — Fontos szervezési intézkedés volt az üzemnek budai és pesti osztályra, ezen belül brigádok szerint területekre való osztása. Így szinte minden aknának, szekrénynek, kábelnek megvan a gazdája, s a dolgozók alapos helyi ismeretre tesznek szert.

— A gazdálkodási feladatok között — folytatja *Márton József* — a legnagyobb jelentőségű az anyagihiány leküzdésére tett intézkedéseknek van. Mindenki tudja, hogy a posta műszaki munkáját mennyire hátráltatja a kábelhiány. Fenn tartással megbízott üzemnél, mint a miénk, ez elsősorban a régi, már nem gyártott típusoknál domborodik ki. Nagy segítség tehát a kihúzott kábelek újra felhasználhatóvá tétele. Rövidebb darabokról van szó, régi kábelek összeillesztéséhez, toldásokhoz, végelzárókhöz farokként. Ezért azt javasoljuk a brigádoknak, vállalják 100 méter-mázsza csomókábel kihúzását, ebből 1200 méter kis egységű ólomkábel újra felhasználhatóvá tételét, ezenkívül a hálózat rendezése során 500 kilogramm vashulladék gyűjtését. Ugyancsak a gazdálkodás körébe sorolható: szeretnénk a célgépek üzemanyag-szükségletét 5 százalékkal csökkenteni.

— Mind az üzemviteli, mind a gazdálkodási feladatok elősegíthetők újításokkal. Az üzem támogat minden kezdeményezést.

— *Nem beszéltünk még a kulturális vállalásokról* — fordulok az szb-titkárhoz.

— Az üzem dolgozói nagy kedvvel vesznek részt a legkülönbözőbb vetélkedőkön, s nem is eredménytelenül. Kialakult egy állandó törzs, amely azonban egyre terebélyesedik.

(Folytatás a 2. oldalon)

Állami feladat lett a munkavédelem és a társadalom- biztosítás

Amint arról olvasóink a sajtóból, valamint a rádió és a televízió útján már bizonyára értesültek, július elsejétől az állam vette át a szakszervezetektől a munkavédelmi, az üzemegészségügyi és a társadalombiztosítási feladatokat. Az igazgatási jellegű teendőket tehát ettől az időponttól az újonnan létrehozott szervek, az Országos Munkavédelmi Főfelügyelőség és az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság, valamint területi szerveik látják el. Az irányítási rendszer korszerűsítését úgy kellett végrehajtani, hogy a dolgozók ellátásában semmiféle zavar ne keletkezzen. Ezért — az állami irányítás erősítése mellett — meg kell őrizni a társadalombiztosítás igazgatásában és az ügyintézésben eddig elért demokratikus vívmányokat.

A szakszervezeti mozgalom a munkavédelmet, a társadalombiztosítást és az egészségügyet eddig is fontos érdekképviseleti és érdekvédelmi feladatának tekintette, és az átrendezés után is annak tartja. Ezt megerősíti a SZOT elnökségének márciusi 2-1, 14/a számú határozata. A szakszervezetek elsősorban társadalmi hálózatuk útján fogják ellátni a munkavédelemmel összefüggő érdekvédelmi, ellenőrzési tevékenységüket, míg a társadalombiztosítás terén a jövőben erősíteni kell az önkormányzati jellegű, s benne a szakszervezeti munka szerepét.

A munkavédelem aktivistái a munkavédelemről szóló minisztertanácsi rendelet alapján jogosultak arra, hogy működési területükön munkavédelmi ellenőrzést tartsanak, munkavédelmi intézkedést és fegyelmi eljárást kezdeményezzenek. Ennek megfelelően a munkavédelemmel foglalkozó független munkatárs — aki egyben munkavédelmi ellenőr is —, továbbá a munkavédelmi ellenőri teendőkkel megbízott társadalmi aktíva

● működési területén a gazdálkodó szervezetnél bármely időben — minden külön engedély nélkül — ellenőrzést tarthat, az üzemi balesetek, valamint a foglalkozási megbetegedések vizsgálataiban részt vehet;

● a gazdálkodó szervezet intézkedésre jogosult vezetőjének figyelmét felhívhatja az észlelt hibák megszüntetésére, a dolgozót közvetlenül fenyegető veszély elhárításáig felfüggesztheti a munkavédelmi előírások figyelmen kívül hagyásával végzetett munkát;

● fegyelmi eljárást kezdeményezhet.

A munkavédelmi ellenőr intézkedésére az állami jogszabályokban foglalt előírás szerint a gazdálkodó szervezet illetékes vezetője köteles írásban válaszolni. Amennyiben a munkavédelmi ellenőr felhívásának nyomán nem történik megfelelő intézkedés, az illetékes szakszervezeti testület vagy annak képviselője a gazdálkodó szervezet felügyeleti szervénél vagy a területileg illetékes munkavédelmi felügyeletnél kezdeményezheti a megfelelő intézkedést.

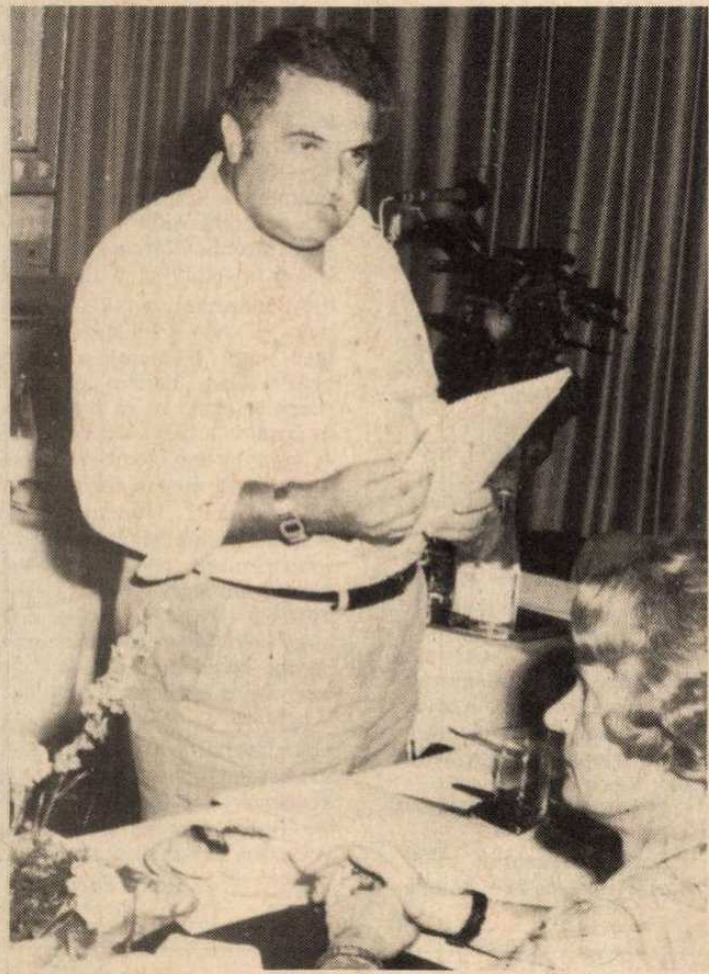
A munkavédelmi ellenőroket a Postások Szakszervezete igazolvánnyal látja el, és visszavonja a korábban kiadott felügyelői igazolványokat. Az ellenőrök tevékenységéről útmutató készül.

Törekedni kell arra, hogy a függetlenített munkavédelmi ellenőrök legalább középfokú, a társadalmi munkavédelmi ellenőrök pedig alapfokú munkavédelmi szakképesítést szerezzenek. Képzésükről, továbbképzésükről a szakszervezeti tisztségviselő-képzés keretében kell gondoskodni.

A munkavédelmi örök a szakszervezeti munkavédelmi aktivistákhoz tartoznak, annak alappillérei; munkájukban a jövőben sem lesz változás.

Az elmondottak szerint a szakszervezeti mozgalom az állami szervekkel együttműködve a továbbiakban is a testületek, a munkavédelmi bizottságok, a társadalombiztosítási tanácsok, a munkavédelmi ellenőrök és örök, továbbá más szakemberek és társadalmi aktivisták felkészültségére, lelkesedésére és tenni akarására támaszkodva, a szakszervezeti munka részeként foglalkozik a munkavédelemmel, a társadalombiztosítással és az egészségüggyel.

Simon Attila

Ismét téma a műszakpótlék

A korszerű gépek, berendezések fokozottabb kihasználása, a termelő beruházások gyorsabb megtérülése — elsősorban az ipar területén — gazdasági szempontból egyre sürgetőbb. A termelő kapacitások jobb kihasználásának egyik formája a több műszakban való, folyamatos működtetés. Az ehhez igazodó munkarend a dolgozóknak több szempontból hátrányos. Például a megszokottól eltérő életritmus idegi, pszichológiai, fiziológiai ártalmakat okoz, korlátozza a családi életben, társadalmi, kulturális rendezvényeken való részvétel lehetőségét stb. A több műszakos munkaidő-beosztás vállalásának ösztönzésére alakították ki 1978-ban a jelenleg is alkalmazott műszakpótlékrendszert.

A posta 1978. július 1-vel vezette be a műszakpótlékot. A központi előírásoknak megfelelően a délutáni műszakra az alappér 20, az éjszakai műszakra 40 százalékában állapította meg a pótlék értékét, a folyamatos szolgálatot igénylő munkaterületeken pedig minden le-dolgozott órára 10 százalékos különdíjazást. A műszakpótlék bevezetése több mint 80 millió forint bérköltséget igényelt. A bérintézkedés mintegy 17 ezer postás dolgozót érintett, s átlag havi 400 forint béremelést jelentett. A dolgozók a műszakpótlékot nagy érdeklődéssel várták, s örömmel fogadták. A bevezetést követően többen vállalkoztak a délutáni, az éjszakai munkára és a folytonos üzemű munkahelyeken a szolgálat ellátására.

A tarifálisan megállapított műszakpótlék folyamatos karbantartási kötelezettséggel jár, ugyanis az alappérek növekedésével a mérték csökken, el-avul. Így 1981. július 1-vel a pótlék emelésére egy évben körülbelül 19 millió forintot fordított a posta.

Jelenleg a műszakpótlék címen folyósított egyévi bér-meghaladja a 100 millió forintot. Ez a posta éves bértömegének

csaknem 3 százaléka. A pótlék-nak körülbelül 80 százalékát fele-fele arányban a délutáni és az éjszakai műszak díjazása, 20 százalékát pedig a folytonos szolgálat többletdíja teszi ki.

A pótlék rendezésétől újra 3 év telt el. Azóta a központilag meghatározott mérték is változott. Ugyanis a minisztertanácsi módosító rendelet 1983. október 1-től a műszakpótlék mértéké-nek központi szabályozását megszüntette, a mérték megá-lapítását a vállalati kollektív szerződésekre bízta.

A műszakpótlék módosítási javaslatát a Postások Szakszer-vezetének elnöksége július 9-i ülésén vitatta meg. Az előter-jesztés 4 módosítási változatot tartalmazott. Az elnökség egyetértett azzal az alapelvvel, hogy a pótlék mértéke elsősor-ban azokban a műszakokban emelkedjen, amelyekben a munka a legintenzívebb. Ezen elv alapján:

○ a délutáni műszak pótléka 20 százalékkal;

○ az éjszakai műszak pótléka 10 százalékkal emelkedik, vagyis

● a délutáni műszak idején teljesített órákra 4,30,

● az éjszakai műszakban teljesített órákra 7,90 forint ille-ti meg a dolgozókat.

Az emelkedés átlag 10 száza-lékos, bértöbblete évente több mint 11 millió forint. A többlet-költségnek mintegy egyharmadát a posta preferenciaként kapta, kétharmadát saját bér-fejlesztésből kell fedeznie. To-vábbi emelésre — más napiren-den levő bérkérdések megoldá-sának szükségességét is figye-lembé véve — jelenleg nincs le-hetőség.

A műszakpótlék emelését az érintett dolgozóknál — a köz-ponti előírás értelmében — 1984. április 1-ével kell végre-hajtani. A visszamenőleg járó összeget az augusztusi bérekkel együtt kell kifizetni.

Tóth Pálné

Majnai Mária metszetei

Sohasem késő

1970-ben nyitotta meg kapuit a SZOT gyulai gyógyüdülője, s azóta már nagyon sokan ismerkedtek meg a Dél-Alföld Sopronjának nevezett ősi város pompás üdülőjével és a vele összefüggő Várfürdővel. Azt viszont még kevesen tudják (bár három év óta egyre többen), hogy az itt üdülő vendégeknek lehetőségük van a legegészségesebb sportmozgás, az úszás elsajátítására. Erről kérdeztük Dömény Ferencet, a gyógyüdülő igazgatóját.

— Valóban így van, üdülőkben most már három éve télen-nyáron van úszótanfolyam felnőttek és nyáron 10 éven felüli gyermekek részére. Az oktatást Testnevelési Főiskolát végzett szakedző irányítja, és a kétheti üdülés alatt mindenki megtanul úszni. Szerencsés körülmény, hogy az üdülő és a Várfürdő egy szép folyosóval van összekötve, így a fedett uszodába fürdőköpenyben vagy szabadidő-ruhában át lehet menni.

Az úszástanulásnak úgyszólván nincsen felső korhatára. Már volt olyan 73 éves vendégünk, aki itt tanult meg úszni, de számosan vannak 50 és 60 éven felüliek is. Egészségünket

a modern élet sokféle ártalma fenyegeti, ezért érthető, hogy a sportágak közül egyre többen választják az úszást, mint az egészség megőrzésének és megszilárdításának kiváló eszközt. Az orvostudomány felismerte, hogy az úszás gyógyszer a reuma és a mozgásszervi, a légzőszervi betegségek ellen, semmi mással nem helyettesíthető mozgás, amelynek hasznát ma már nem kell bizonygatni.

Mit is nyújt az embernek az úszástudás?

— Egész életre szóló olyan képességet, amellyel saját, esetleg mások életét is megmentheti. A nyári vízbe fulladások már ijesztő mértéket öltenek.

— Rendszeres gyakorlással a súlyfölsúly leküzdését, csinos testalkatot.

— Megtaníthatja gyermekét, unokáját úszni a tanult módszerrel.

— Az úszás, mint gyógyszer, meghosszabbítja az életét.

— Legjobb tudomásunk szerint felnőtt üdülővendégeknek ez idő szerint csak nálunk, Gyulán van úszótanfolyam — fejezte be a tájékoztatást Dömény Ferenc, a SZOT gyulai gyógy-üdülőjének igazgatója.

Molnár Lajos

Korszerű hivatal és szolgáltatás Kiskanizsán

Május végén megtörtént a műszaki átadása a kiskanizsai új postahivatalnak. Régi gondja oldódik meg a nyolcezer lakosú városrésznek, hiszen az öreg, korszerűtlen posta ráadásul nem is volt a település központjában. Új, minden tekintetben korszerű, s itt már az igények növekedésével bővíthető a létszám, mert három munkahelyre építették. Az 1,8 millió forintba került beruházás révén a szolgáltatások is bővülnek. A jövő év első felében itt is üzembe helyeznek egy mellékközpontot, amely a főközpontot tehermentesíti, s ezzel tovább javul a telefonszolgálat Nagykiskanizsán.

Ugyancsak megrendelték az új, nyilvános, távhívásra is alkalmas telefonkészüléket. Ilyen eddig nem volt Kiskanizsán. Az új postahivatal környékének parkosítását elkezdte az egyes számú hivatal kollektívája, a te-reprendezést befejezték, rövidesen facsemetéket ültetnek és fűvet vetnek, társadalmi munká-ban.

Győri András

A csomagfeldolgozás nehéz üzemében

Nyár van, délután 3 óra. Egy-szerű hétköznapi délután. Az öttonnás IFA-k egymás után érkeznek vissza a csomaggyűjtés-ből. Budapest 78. postahivatal udvarán nagy a zsongás, alig van hely fordulásra. A feladó-szalagnál hat gépkocsi áll nyi-tott hátlappal, de csak egyből rakodnak.

Élesztőt. Amíg ezzel nem vé-geznek, nem lehet más csoma-got a szalagra tenni. Van is mi-atta morgás. A járatkísérők már indulnának a következő járat-ba, az idegenek (tömeges kül-deményeket feladók) nagy ré-sze már teljesítménybérés... Nekik az 50 mázsa élesztőt ki-várni nem mulatság, hiszen zsebre megy. Engedni mégsem lehet. Az élesztő fontos áru, na-ponta várják minden kis falu-ban. A 20 kilogrammos könyv-csomagok a csúszdákön össze-nyomnak az 5-10 kilós élesztőt. Muszáj várni... s még az elkü-löntett feldolgozással is sok élesztős csomag megsérül. Per-sze lenne más megoldás is... Némi műszaki fejlesztéssel, kis munkaszervezéssel folyamatos-sá lehetne tenni a szállítási lán-cot... s nagymértékben csök-kenne a fizikai megterhelés is.

Elfogy az élesztő, indul az igazi nagyüzem. Egyszerre öt autóból rakják ki a csomagot. A diszpécser üvölt a hangszóró-ból:

— Lassítsuk a tempót, nem bírják az eldobók!

A szentori hang süket fülek-re talál. A feladószalag környé-kén mindössze egy igazi postás található, a többiek alkalmi munkások. Mit törődnek ők az-zal, hogy nem bírja a gép, nem bírják az eldobók, törik a cso-mag... Semmi gondjuk vele, ők nem a becsületes munkáért szegődtek, hanem a készpénz-ben kapott reggeli fizetésért. Nekik csak az a fontos, minél gyorsabban teljen az idő.

A Robur zárt, lemezelt plató-ján, az IFA műanyag ponyvája alatt erőltetett iramban gürcöl-nek a járatkísérők, csomagra-kodók. A forró fémen és a mű-anyag alatt fullasztó a hőség, egyre sűrűbb a por, amely ezer-nyi tűszúrásként tapad a verítéktől nedves bőrbe. A Pátria Nyomdának egyrétegű papírba burkolt, vékony spárgával átkötött csomagja szertehull a pla-tón... Kapkodás, szitkok, vesz-teglés, újra csomagolás... a gyanúsán súlyos csomagok zsi-nege mélyen beleavág a tenyér-be, hiába a kesztyű. A kocsik csak lassan ürülnek, több em-ber kellene, de nincs. A cso-magirányító osztály jelenlegi létszáma 308. Több mint 70 cso-magrakodó hiányzik, most már jó évtizede. Rendkívül nyo-

masztó gondjuk ez mind az itt dolgozóknak, mind a vezetők-nek.

Az éjszakai műszak már dél-után kettőkor kezdődött, s reg-gel hatig tart. Tizenhat órát nyomnak le, szinte egyhuzam-ban; 22 óra körül van egy kis szusszanásnyi idő, amikor a délutáni csúcs már lefutott, a postavonatok pedig még nem érkeztek meg. A csomagra-kodók megnyújtóztatják végtag-jaikat, törölgetik csillogó hom-lokukat. A frissebbek vacsorá-zni indulnak... néhány ember-rel beszélgetni kezdünk.

Az 56 éves Gál Károly büsz-kén mondja, hogy a „B” cso-portban fél évtizedes munkavi-szonyával ő a legrégibb cso-magrakodó. Hollós Árpád, Aranyi Lajos, Mészáros István valamennyien éjszakaiak. A munkáról, munkahelyi lég-köréről, a kereseti lehetőségekről faggatom őket.

— Az itteni munka emberte-lenül nehéz. A létszám egyre fogy, a gépesítettség tökéletlen. Ezért a munkáért nagyon kevés pénzt kapunk, kevesen tudják: mi egy éjjel annyi súlyt meg-emelünk, hogy némelyik bá-nyász is megijedne, ha látná — mondja keserűen Mészáros Ist-ván.

Jövedelme a műszakpótlék-kal 5200-5300 körül van. Külö-nösen a műszakpótlék mértéké-re panaszkodtak. A posta a szá-zalékos pótlék helyett a tarifális pótlékot választotta annak ide-jén. Ennek karbantartása a je-len gazdasági viszonyok között nagyon nehéz. Amíg a szomszé-

dos gumigyárban már 70 száza-léknál tart a műszakpótléknak az éjszakai órákra eső része, ad-dig nálunk 7 forint 20 fillér jut egy órára.

Kutai János műszakvezetőt kérdezem, hogyan tudnak meg-birkózni a feladattal ilyen lét-számhiány mellett?

— Nehezen. Némileg ellen-súlyozzák gondolataikat az „al-kalmisok”, de rájuk nem lehet építeni a csomagfeldolgozást. Nem tudja befejezni mondóká-ját, mert a kapuban feltűnt a rendőrségi autó. Oda kellett mennie. A rendőrök minden éj-jel megjelennek, s átnézik az al-kalmisok névsorát. Nem egy embert vittek már magukkal.

Felkerestem Lengyel László osztályvezetőt, vele is beszél-gettem.

— Az elmúlt évben csaknem kétmillió csomagot vettünk fel. Ez megegyezik a többi buda-pesti hivatal által felvett csoma-gok darabszámával. Naponta átlag 30 000 csomagot dolgo-zunk fel, egyre csökkenő lét-számmal. Az elvándorlást szinte lehetetlen megállítani. 1983-ban 62 csomagrakodót vettünk fel, közülük ma már csak 30-an vannak. Az idei ár-nyok is hasonlóak. Az utóbbi 4 hónapban 37-tel csökkent az osztály létszáma. Az emberek elégedetlenek a bérrel, jövedel-mükkel.

— Mit lehetne tenni a lét-szám állandósulása végett — faggatom Csombók László hi-vatalvezető-helyettest.

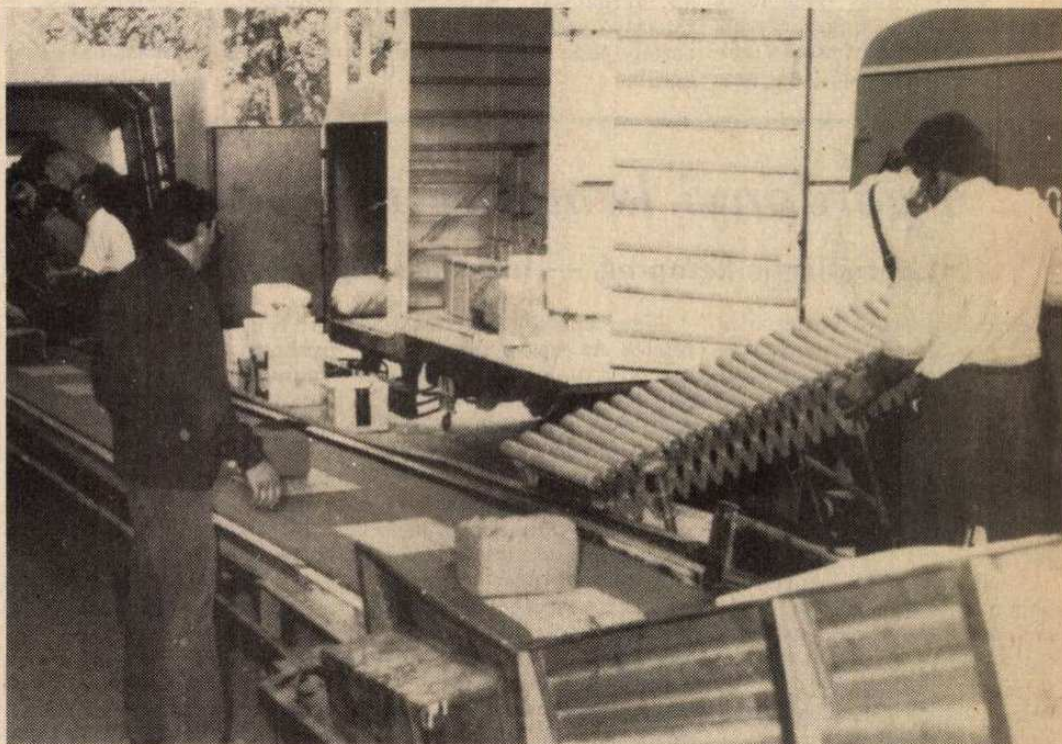
— Sokat kell tennünk ne-

künk is, felettes vezetőinknek is. Ezt a folyamatot tétlenül nem nézhetjük. Büszkék va-gyunk arra, hogy a csomagok átfutási ideje 5 év óta folyama-tosan javul. Jelenleg 95,5 száza-lék a „B” napon címhelyre érő csomagok aránya. De minden milyen áron, s még meddig tartható?... A csomagfeldo-gozás nehéz üzem. Erre a mun-kára napjainkban csak vidéken lehet munkaerőt találni. S ha már van munkaerő, azt meg is kell tartani. Nagyobb jövedel-mekkel, fizikai munkát könnyítő gépesítéssel, egyéb intézke-désekkel. Mi magunk pedig változatlanul azon fáradozunk, hogy a szolgálatot a postának és a dolgozóknak egyaránt ked-vező módon szervezzük.

— Május 21-től — tekintettel a válságos létszámhelyzetre — saját dolgozóink alkalmi órabé-rét 30 forintra emeltük. Ez szükségintézkedés, nem oldja meg, csak enyhíti gondolataikat.

Ejjel két óra. A délutáni napsütést erős zápor váltotta fel. A műszakban ilyenkor van a második csúcs. Ki kell rakod-ni a mozgópostákból, s még a jegyzékelőjáratok indulása előtt fel kell dolgozni a tömördek csomagot. Az emberek fárad-tak, fásultak. Kevesen érzik kö-zülük, hogy a posta munkájá-nak megítélése az ő tevékeny-ségükön is múlik. Morcosak, gyűröttek, nem mosolyognak. Izmaikban érzik a több tízezer csomag súlyát. Holnap délután újra kezdik. Ilyen körülmények között, még meddig?...

Aszodi László Antal

Pusztaföldvár lakossága sajátjának tekinti a falu postáját

Már ez év február 11-én beköltözhetett a Pusztaföldvár postahivatal új épülete. A beköltözést azonban akadályozta a hóvihár és az is, hogy a telefonszerelők nem jöhettek mindjárt. Másutt volt munkájuk.

Az épületet a posta dolgozói szabad idejük feláldozásával takarították. Hideg volt, de az sem számított. Csak minél előbb átköltözhessenek, mert a — mindössze két helyiségből álló — régi postaépületben nagyon rosszak voltak a munkai és szociális körülmények.

Március 5-én adták át a forgalomnak az igen szép és a célnak megfelelően, jól felszerelt új postaépületet. Van benne közönségtér, felvételi terem, cso-

magraktár, kézbesítősoba, fűdő, öltöző. Öten — Zsigovics Péterné hivatalvezető, Holeczka Gyuláné, Megyeri Lászlóné, Forgó Mihály és Lecski Jánosné — a környezet szépítéséhez is hozzákezdték. Az épület elé fenyőt, tuját és rózsát, az udvarba díszfákat és -cserjéket ültettek. A sok értékes növényt Károlyi Györgynek, az orosházi postahivatal vezetőjének köszönhetően a Rágyánszki János kertész ajándékozta. A telepítésre tervet készített, tanácsot is adott.

A hivatal bejáratához három lépcsőfokon lehet feljutni. S ehhez korlátot a Pusztaföldvári Lenin Tsz Ságvári szocialista brigádja készített társadalmi munkában.

Most a naponta szükséges takarítás a posta dolgozóira hárul. Ezzel kapcsolatban Zsigovics Péterné a következőket mondja:

— Vállaljuk és szívesen is csináljuk. Legyen tisztaság és rend ebben a szép hivatalban. Csak az a baj, hogy a takarítási átalány annyi, mint amennyi a régi épületben volt, holott itt a terület az ottaninak a háromszorosa. Több a berendezés is, és sok az ablak, illetve az üvegfal.

Megtudom még, hogy a Szegedi Postaigazgatóság kérésére a községi tanács adta a telket. Kár, hogy ez a reprezentatív épület néhány száz méterre van a község központjától.

Pásztor Béla

A négy ezüst után már esedékes volt az arany

Cím: A négy ezüst... A Magyar Köztársaság Elnöki Tanácsa kiemelkedő munkájának elismeréseként Ruttkay Mátyást, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság hírlaposztályának vezetőjét a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntette ki.

A nyugdíjkorhatárhoz közelítő postások körében nem ritkaság, hogy egészen fiatalon, 15-18 évesen, a négy középkosla elvégzése után kerültek a postához. A 30-as, 40-es években nemigen lehetett tudatos pályaválasztásról beszélni. Mégis, az akkori 10 hónapos szaktanfolyamot végző fiatalokból — többségükben — a postát szerető, mindenkor munkájukat élethivatásnak tekintő, jó szakemberek lettek. Közülük való Ruttkay Mátyás is.

A posta különböző munkaterületeinek megismerése után, 1953-ban került a Budapesti vidéki Postaigazgatósághoz. Élete a felszabadulás pillanatától összefonódott a szakszervezeti, az ifjúsági és a pártmunka minden tennivalójával. A napi

munka mellett bőven kijutott a különféle tisztségekből adódó feladatokból, sok-sok társadalmi munkából. Nem volt véletlen, hogy az igazgatóság vezetője 1965-ben őt bízta meg a belső ellenőrzési és üzemszervezési osztály vezetésével. Ebben az időben a Postások Szakszervezete Pest megyei Bizottsága közgazdasági bizottságának vezetője és a Pest megyei Tanács elnökségi tagja volt. 1970-ben az igazgatóság pártszervezete titkárává választotta. A hírlaposztály élére 1971 októberében került.

Mindennapi élete a munka mellett állandó tanulással telt, emellett szívesen áldozta idejét és energiáját a kezdő postásfiatok tanítására is. Szaktudását, eredményes jó munkáját számos elismerés, kitüntetés bizonyítja. Így, többek között: 1966-ban és 1977-ben A Posta Kiváló Dolgozója, hat alkalommal Kiváló Dolgozó, háromszor Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatú kitüntetést kapott, míg 1968-ban megkapta a Munka Érdemrend ezüst fokozatát.

Munkájának legnagyobb eredménye, hogy az igazgatósághoz tartozó Fejér, Komárom, Nógrád és Pest megye nemcsak teljesíti évről évre a hírlapszolgálat időszaki feladatait, hanem a Budapesti vidéki Postaigazgatóság az országos értékelésben az évek során több esetben is első helyezést tudott elérni.

Munkatársainak nevében is gratulálunk kitüntetéséhez, és kívánunk további nagyon jó egészséget, munkasikereket.

Bombolya Pál

A gárdonyi kemping második éve

Egycsillagos kemping — háromcsillagos szolgáltatás

Második idényét kezdte meg ezen a nyáron a gárdonyi postakemping. A tavalyi esztendő egyértelműen sikeres volt, hiszen 15 600 vendéget számláltak. Általános volt az a tapasztalat, hogy a dolgozók kedvelik és igénylik ezt az olcsó, de nagyon kulturált üdülési, pihenési formát.

A sátrakat személyenként és naponként 10 forintért (gyermeknek ingyenes), egyszerre legtovább 14 napig lehet bérelni. Felszerelést az üdülők visznek. A kemping területén lakókocsi is elhelyezhető.

Idén szigorúbbak lettek a feltételek. Az előző évben korlátlannul hozhattak nem postás vendégeket is az ide látogatók. Idén csak a postások és hozzátartozók mehettek be, a napi strandolási jegy pedig 2 forint lett. Ezt az intézkedést lényegében az itt nyaraló postások kérték, akkora volt a zsúfoltság.

A kemping kiszolgáló épületei magas színvonalú szolgáltatásokat nyújtanak. Van televízió, főzési lehetőség, edények, hideg-meleg víz, sőt még a mosó- és mosogatószer is ingyen adják. Erre az idényre két le-

járó is elkészült, amelyeken kényelmesen lehet a tóba menni. Vannak gyermekjátékok, hinták, pingpongasztal. A tisztaságra, a rendre Bagó Lajos gondnok és felesége, valamint hűtőgép takarító személyzet vigyáz.

Bár a környéken jó az ellátás, véleményünk szerint nyereségesen működhetne egy tejte, péksütemény és hideg sör, üdítő árú árusító postai büfé.

A sátrakat igényelni a szakszervezeti bizottságoknál, illetve az Agárd 131 telefonszámon lehet.

—Áts—

Törődjünk többet egészségünkkel!

Megnyugvást sugall, és inkább télikertre hasonlít az a tágas, világos üzemorvosi rendelő, amelyben dr. Dóbróntey Csilla üzemszakorvos fogad. Immár 15. esztendeje végzi önzetlen hivatástudattal felelősségteljes gyógyító munkáját a Járműtelepen.

— Doktor! Milyen jelentőséget tulajdonít az orvos és a beteg között kialakult viszonynak, különös tekintettel a betegségek korai felismerésére? —

Fontosnak tartom, hogy a beteg bizalommal forduljon az orvosához. A nagy forgalom mellett is módot találunk arra, hogy a rendelésben megjelenő betegek őszintén feltárják panaszait. Ezek hátterében sokszor pszichés tényezők, munkahelyi, családi konfliktusok állnak. Ezek kiderítése a későbbi kezelés szempontjából elengedhetetlen. Az eredményes gyógyító munkához idejekorán kell ismerni a betegséget. A megelőzéshez pedig ki kell deríteni az okokat. Rendelőnkben szinte folyamatosan végzünk szűrővizsgálatokat különböző betegségek felkutatására, a veszélyeztetett munkaterületeken dolgozók, a gépjármű-vezetők, nyugdíjasok stb. részére. Ezek a vizsgálatok a dolgozók egészségének védelmét szolgálják, ezért kérjük a továbbiakban is a jó együttműködést, a vizsgálatokon való pontos megjelenést, és az orvosi utasítások megtartását. Bár e téren az eddigiekben sem volt hiány.

— A Járműtelep dolgozóinak többsége gépjármű-vezető. Milyen panaszokkal keresik fel a leggyakrabban Önt?

A gépjármű-vezetők leggyakrabban idegrendszeri, mozgásszervi és emésztőszervi panaszokkal jelentkeznek. Ezek hátterében a megnövekedett közúti forgalom által kiváltott stresszhatás, az ingadozó időjárás és nem utolsósorban a rendezetlen életmód szerepel. Az idősebb gépjármű-vezetőknek sok a keringésszervi elváltozás, elsősorban a magas vérnyomás, illetve az érelmeszesedés okozta megbetegedés. Tanácsolom a gépjármű-vezetőknek, hogy kipihentek üljenek a volánhoz, mert csak nyugodt, kiegyensúlyozott állapotban lehet eleget tenni a forgalom megkívánta követelményeknek. Csak így tudják balesetmentesen végbeírni felelősségteljes, nagy figyelmet igénylő munkájukat.

— Köztudomású, hogy az akkumulátorüzem nem tartozik az egészséges munkahelyek közé. Történt-e itt valami változás az utóbbi években?

Igen. Amióta az Akkumulátor és Szárazelem Gyárral együttműködve csak összeszerelnek a Járműtelepen, gyökeresen megváltoztak a munkakörülmények is. Az újépítet szerelőműhelyben sikerült egészséges munkakörülményeket teremteni. A rendszeres szűrővizsgálatok bizonyítják, hogy ólommérgezés nincs.

— Az utóbbi években többen megkaporodtak a szív- és az érrendszeri megbeteged-

és. Mit tegyünk, hogy elkerüljük az effajta megbetegedéseket?

— Örülök a kérdésnek, annál is inkább, mert ez valóban sok embert érint. Ezek közül a szívinfarktus a legveszélyesebb, amely leginkább a 40 és 55 év közötti férfiakat veszélyeztet. Fontos az egészséges táplálkozás a betegség megelőzésében. Kerüljük a zsíros, túlszuszérazott ételeket! Ne fogyasszunk sok szeszes italt, főleg a tömény italokat kerüljük! Szokjunk le a dohányzásról! Sportoljunk, tartózkodjunk sokat szabad levegőn! Törekedjünk arra, hogy családi életünk kiegyensúlyozott, harmonikus legyen! Nagyon sok betegség forrása lehet a túltápláltság. Elsősorban a cukorbetegségre gondolok. Tapasztalatból tudom, hiszen évek óta rendszeresen végzünk vércukorvizsgálatokat. E vizsgálatok gyakran kimutatják a kezdődő cukorbetegséget. Aki fogyni akar, annak feltétlenül tartózkodnia kell a szénhidrátus táplálkozástól (kenyér, tésztafélék, édességek). Helyette a fehérjédús táplálkozást (sovány húсок, hal, tejtermékek) ajánlom.

— Milyen segítséget adnak a Járműtelep gazdasági vezetői mindennapos gyógyító munkájához?

Mindent megkapok a zavartalan gyógyításhoz. Gondoskodnak a szükséges gyógyszerekről, kötszerekről, a felszerelések karbantartásáról, pótlásáról. A rendelő felszereltsége kifogástalan. Van EKG-berendezésünk és laboratóriumunk; a legszükségesebb vizsgálatokat helyben elvégezzük. Sokat köszönhetek asszisztenseimnek; Kovács Györgyné a napi betegellátásban, Tamás Lajosné a laboratóriumi vizsgálatokban, Molnár Erzsébet az elsősegélynyújtásban jeleskedik.

— És anyagilag meg vannak-e becsülve?

Köztudomású, hogy az egészségügyi dolgozók anyagi megbecsülése még nincs megoldva. Reméljük, hogy egyszer ez is rendeződik.

— Jó egészséget és sok sikert kívánok felelősségteljes gyógyító munkájukhoz. Köszönöm a beszélgetést.

Dávid Zoltán

A Duna erősebb volt

Egy család — három postás Harminc éve történt

Míg élek sem felejttem el: Ásványráró 1954 nyarán elnyelte az ár. Katonák, civilek, gyári munkások küszködtek a töltés erősítésével, éjjel és nappal szakadatlanul, de a Duna erősebb volt. Minden küzdelem ellenére berohant a faluba, és majd minden házat elpusztított. Két vagy három lakóházon kívül a templom, a tanácsháza meg a posta maradt épségben. A tanácsháza lépcsőjén álltam, amikor perlekedést hallottam:

— Azonnal jöjjen ki! Itt már nincs mit csinálni!

Hogyne volna! Itt van a vonalban Budapest, és érdeklődik... Nincs-e halálos áldozat...? Ferkó kérdezi az édesanyját...! Ez magának nem fontos...!? Hogyne volna fontos...!?

Középkorú nő ült az asztal tetejére tett széken és telefonált. Komikusnak tűnt, ahogy íróasztalát majd ellepte az árvíz, ő meg — mintha mi sem történt volna — telefonált... intézte a posta mindennapos fontos dolgait...

Átölelt a melegség. Ez az asszony úgy tesz, mint egy hajóskapitány, csak utasoknak hagyja el a süllyedő hajót...

Amikor betuszkolták a rocsóba, még mindig a telefont saj-

nálta és nem a lakását, pedig az is ott volt a szomszéd szobában... Amikor eltávolodtunk az épülettől, két tábla kiáltott utánunk. A szögletesen az állt: „Felszabadulás útja 45.” Az oválison meg ez: „Magyar Posta Ásványráró”.

Az asszony neve: Nemeskéri Jánosné.

Amikor a huszonötödik évfordulón — emlékezve és emlékeztetve a kegyetlen időre — másodszor találkoztam a jólelkű asszonnyal, így fogadtott:

— Ugye még emlékszik? Alig tudtak elvinni a katonák! De amikor elment az ár, nem volt beleszólásuk. Én érkeztem vissza elsőnek. Hogyan maradtam volna a szomszéd községében, ahova minket kényszerítettek...? Az uram is, én is itt voltunk. Ő volt a helyettesem. Itt volt a helyünk a postán. Intézní a sok ügyet: a leveleket továbbbíttani, a telefonokat fogadni, az üzeneteket átadni... Minek magyarázzam? A posta mindig rendkívül fontos hely, de rendkívüli időben, minden meg szokott lenni fontosabb hely, elhiszi...?

Elhittem.

A minap, amikor Ásványrárról jártam, ezt a nagyszerű asz-

szonyt akartam látni ismét, harmadszor is...

Kemény Józsefné hivatalvezető éppen a csomagokat osztályozta. Amikor elődje után érdeklődtem, széttárta a kezét és csak ennyit mondott:

— Meghalt.

Az apró épületben nagy a sorbanállás. Bélyeget, levélpapírt, újságot, lottót, totót, bejelentőlapot kérnek a munkába. A neve: ifjabb Nemeskéri János. Az arca nem emlékeztet a feledhetetlen mamára, de a cselekvése, a beszédmodora szakasztott az. Ahány ember az ablakhoz áll, annyi kedves szava, érdeklődő kérdése van:

— No, Pista, tud-e a lelkét...? Lacikám, jól van már a Julis néni? Igen, máris adom, egy pillanat türelmet kérek... Klári néni, hogy vannak a hívei...?

Klára néni nemcsak falubeli egyszerűen, hanem postás is. — „Ex postás” — mondják róla egymás között tréfásan. Görözdi Ferencné, aki ezen a napon éppen Belgiumba küldött leve-

Magunk emeltük fel a mércét

A Posta Központi Anyaghi-
vatalnak a Keleti pályaudvar
mellett, a Verseny utca 12.
szám alatt levő nyomdaüzemét
kerestük fel, hogy találkozhassunk
a *Gutenberg* nevét viselő
szocialista brigáddal, amely jó
munkájának elismeréseként
1984-ben a Posta és Távközlés
Kiváló Brigádja kitüntető címet
kapta.

Galgóczy Károlytól, az üzem
vezetőjétől megtudtuk, hogy a
brigád szinte minden évben ki-
érdemel valamilyen rangos elis-
merést. Hogy csak az utóbbiakat
említsük: 1982-ben arany
fokozatot, 1981-ben A Posta Ki-
váló Brigádja címet.

— A nyomdaüzem tervének
teljesítésében a brigádnak nagy
szerepe van — mondta az
üzemvezető —, feladata a pos-
tai nyomtatványok, táviratla-
pok, ajánlasi ragszámok, több
száz féle nyomdai termék előál-
lítása, amelyeket az ország ösz-
ses postahivatala használ és
igényel. Ezen felül kapacitásunk-
tól függően külsőktől érkező
megrendeléseket is kielégítünk,
ami szintén az üzem és így a
posta bevételeit növeli.

A beszélgetést a szedőterem-
ben *Varga Imre* brigádvezető
távollétében — aki éppen sza-

badságát töltötte — helyettesé-
vel, *Bauer Gyulával* folytattuk.

— A brigád tagjaival együtt
nagy megtiszteltetésnek vettük
és vesszük ma is a munkánk
alapján kiérdemelt kitüntetést.
A brigád tagjai: *Simon Jenő*,
Auber Gábor, *Varga József*,
Mészáros Tibor, *Tokai László*
és *Kibédi Rezső*, mindnyájan a
fiatalok közé sorolják magukat,
hiszen 30 és 55 év közötti élet-
korúak vagyunk, ami manap-
ság nem nagy kor. Munkánkat
nagy hévvel, odaadással igye-
keztünk elvégezni, nyugodtan
mondhatom: megalakulásunk,
1958 óta. „Veretlenségünket”
azóta is mindig megőriztük, jól-
lehet egészen más körülmé-
nyek között dolgoztunk abban
az időben. De más a brigád
szemlélete és a munkához való
viszonya is; összehasonlíthatat-
lanul nagy a különbség a régi
és az új versenyszellem között.
A kitűzött célok eléréséhez a
mércét — különösen a nyolcva-
nas években — jóval maga-
sabbra emeltük. Ezt nehezebb
is teljesíteni. Még a 60-as évek-
ben sem lehetett beszélni mil-
lióról, amikor a nyomdaüzem
tervéről esett szó, ám most, az
1983-as évi tervünk 1,5 millió
forint volt, amit teljes egészé-

ben teljesítettünk, és ez a forin-
tok mellett igen jelentős teljesít-
ménynövekedéssel is járt. Eh-
hez a Gutenberg brigád mint-
egy 50 ezer forint többlettel, fel-
ajánlás teljesítésével járult hoz-
zá. A szedőteremben szemé-
lyenként 12 óra társadalmi
munkát végeztünk. Ezzel bért
is megtakarítottunk, mert a
nagy segéd munkáshiány miatt
több tonna anyagot is megmoz-
gattunk.

— Ami a társadalmi munkát
illeti: mi azt sem érezzük a szó-
szoros értelmében munkának.
Van, aki munkaidő után el-
megy röplabdázni, szórakozni,
mi jól érezzük magunkat a tár-
sadalmi munkával elfoglalva is.
Ide sorolhatom az évente legke-
vesebb kétszer megtartott kom-
munista szombatot is, amely-
nek bevételeit felajánljuk ne-
mesebb célokra. Például patro-
nálja a brigád az Aga utcai ne-
velőotthon egyik lakóját, *Mol-
nár Palika* 10 éves árva gyer-
meket: ellátjuk ruhával, cipő-
vel, iskolai felszerelésekkel. Sa-
ját gyermekünknek tekintjük.
Havonta egy-két esetben a bri-
gád tagjai kiviszik magukhoz,
családi körbe. Már úgy meg-
szokták egymást a mi gyerme-
keink és *Palika*, hogy testvér-

ként köszöntik egymást. Kirán-
dulni is elvisszük. Nemrég én
vittem ki a Római-partra. A ne-
velőotthonban részt veszünk a
szülői értekezleten, mindenben
képviseljük a gyereket.

— Ezenkívül több brigáddal
tartunk szoros kapcsolatot, ta-
lálkozókon kicseréljük elgondo-
lásainkat, munkamódszerün-
ket. Nemrég szinte családi ala-
pon jöttünk össze a Magyar ut-
cai központban, ahol néhány
szendvics és üdítő elfogyaszta-
sa mellett hasznos tapasztalat-
cserét bonyolítottunk le a hiva-
tal többi brigádjával.

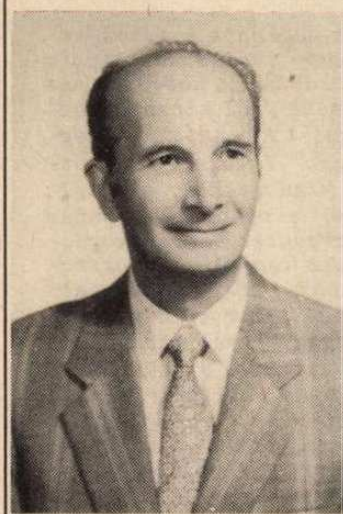
Megtudtam, hogy a brigád
tagjai rendszeres véradók. Min-
den évben adnak vért. Azt vall-
ják, hogy addig adjanak vért,
amíg bírnak, mert egyszer ta-
lálják ők is rászorulhatnak. Az
sem hallgatható el, még ha nem
is említette meg a brigádveze-
tő-helyettes, hogy az Aga utcai
nevelőotthont oktatási célokra
még felhasználható igen nagy
értékű hulladékpapírral is segí-
tik. A nevelőotthon jelentős ki-
adástól mentesül így. Végül
említettük meg azt is, hogy a
Nemzeti Színház javára eddig
5600 forintot gyűjtöttek. Nem
nagy összeg az országban fel-
ajánlott százazrekhez képest, de
ők nyolcan vannak, és így ez fe-
jenként 700 forintot jelent.
A hazánk felszabadulásának
40. évfordulójára indult munka-
versenyben külön vállalat
ugyan nem tettek, de ez évi vál-
lásaik teljesítmény és minő-
ség szempontjából egyaránt
tükrözik a jubileum méltó meg-
ünneplésére való készülést.
Mindenütt ott vannak, ahol a
munka segíti a vállalatot vagy
az egyént. A gazdasági vezetők-
kel minden esetben megbeszél-
lik a munka menetét, ugyanak-
kor vezetőik is kikérlik a brigád
véleményét.

Van valami megnevezhetet-
len összetartó erő ebben a bri-
gádban, mert egyáltalán nincs
például fluktuáció, a legfiata-
labb brigádtag is már tíz éve
dolgozik ezen a helyen. Minden
brigádtag letette az érettségi,
műveltek, szakmailag, politika-
ilag is képezik magukat, nem-
csak a mának, a jövőnek is él-
nek.

Dénes Géza

Nyugalomba vonult a nyugdíjügyek intézője

Ha valakiről el lehet monda-
ni, hogy már pendelyes gyerek-
korában postáskodott, úgy
Grünwald Gyulánál ez megfe-
lel a valóságnak. Édesapja már
a 20-as években a Vas megyei
Bozsok községben postaügynök
volt, ő pedig kisfiúként kerék-
párján segített kézbesíteni.

Grünwald Gyula tényleges
katonai szolgálata után, 1944-
ben került Budapest 3 postahi-
vatalhoz, ahol 13 évig majd
minden munkakörben dolgo-
zott. 1957-től 1960-ig a Buda-
pest 70-es hivatal vámosztálya
volt a munkahelye, de igazán
otthon utolsó beosztásában
érezte magát. A Postások Szak-
szervezetének kezdeményezé-
sére 1960-tól szervezte a postán
a nyugdíj-előkészítő albizottsá-
gokat, azzal a feladattal, hogy
dolgozóink nyugdíjba beszámí-
tható szolgálati ideje még
időben rendben legyen. Nyom-
moz, kutat, hogy szaktársai mi-
nél előbb és minden számba ve-
hető szolgálati időt figyelembe
véve kaphassák meg jól meg-
érdemelt nyugdíjukat.

A felszabadulás után azonnal
bekapcsolódott a szakszervezeti
mozgalomba, bizalmi, sport- és
kulturális felelős, gazdasági fe-
lelős, ob-titkár, mint párttag pe-
dig résztvevője rendezőgárdá-
nak, pártbizalmi, vezetőségi
tag.

Égész rokonsága tele van postá-
sokkal, tíz testvéréből is négyen
a postát választották munka-
adójuként. A postához kötő-
dött gyermekkor, a posta vált
hivatásává, és ezt megőrizte
egészen nyugdíjba menetelig,
sőt azon túl is, mert most is
mint nyugdíjas bejár dolgozni
vált munkahelyére, a Posta El-
számoló és Statisztikai Hivatal
létszámnnyilvántartó osztálya-
nak nyugdíjszolgálatába.

Török Lászlóné

Közgazdasági bizottságok kézikönyve

Szakszervezeti irodalmunk
újabb *Népszava*-kiadvánnyal
gazdagodott. *Pintér György*
szerkesztésében nyolc fejezet
terjedelmű, átfogó közgazda-
sági ismereteket közlő kötet
gyarapodott a közgazdasági té-
mák iránt érdeklődők könyves-
polca. A 324 oldal terjedelmű
írás a szakszervezeti tisztségvi-
selőknek a gyakorlatban is
hasznosítható ismereteket ad.

A kötet nemcsak a bérpoliti-
ka tartalmát és megvalósításá-

nak főbb eszközeit ismerteti,
hanem jelentős terjedelmű
szemlel a szocialista munkaver-
seny-mozgalomnak, szemlélteti
az újítómozgalom jelentőségét,
elgazdát az újítók érdekeinek
képviseletében. Foglalkozik a
közgazdasági bizottságok szere-
pével, kitér a munkabizottsá-
gok összetételére, hatáskörére,
feladataira.

Az új kiadvány hézagpótló a
szakszervezeti irodalomban.

(s. d.)

Auber Gábor, Varga Imre, Tokai László, Bauer Gyula és Simon Jenő

let, sok éven át hírlapkézbesítő
volt az ásványrárói postán. On-
nan ment nyugdíjba, de úgy
megy oda most is, mint aki ha-
zamegy. Neki oda „különleges
bejárása” van.

A telefon szinte szüntelenül
cseng. Hol Győr, hol Hédervár,
hol Győr, hol Hédervár jelent-
kezik. Csak ez a két vonala van
a postának. Ha ez nem elég, és
az ügy sürgős — segítenek a
közben a katonák. Rádión egy
pillanat alatt intézkednek, és a
posta kedvéért értesítik a gond-
ról a mindenkor illetékest. Na-
ponta reggel nyolctól délután
négyig a postában bízik min-
denki. Ha a posta ajtaját bezár-
ják, akkor sincs veszeve semmi.
Az épület falán ott áll a segély-
kérő telefon — ha orvosra vagy
mentőre volna szükség.

A postán nincs megállás.
Nagy a forgalom. Százhat féle
újságból havonta 21 ezer érke-
zik Ásványráróra. Ezek egy ré-
sze előfizetéses, másik része
árus példány. Karácsonyi és
húsvéti lapokból általában
ezer—kétezer fogy. Bélyegből
háromezer, lottóból ezeröt, to-
tából ezerháromezer. Napi öt-
ven telefonhívás és ugyanennyi
kapcsolás van általában. A ta-
karékszolgálatra kétféle for-
rintot bíztak az ásványráróiak.

A posta nem várja meg azt,
hogy mindenki fölkeresse, aki-
nek csak szüksége van rá, mert
a postások is fölkeresik a lakó-
kat: három kézbesítő útján.
Varga Gyuláné a mindenes — a
külsőretekre hordja a levele-
ket, az újságokat és a különféle
küldeményeket. Tóth Józsefné
a hírlapos, *Vadász Antal* a pos-
tai kézbesítő.

Közben nemcsak a telefon,
hanem a csörgőóra is figyelmet
kér. A maroknyi időmérő a ha-
todik postás Ásványráró. Ő az
idő óra abban az esetben, ha
valaki három vagy éppen hat
percre kér valakit telefonon.
Nemeskéri János nem bízik az
érzékeiben. Nála a háromperces
beszélgetés az három perc, a
hatperces meg hat perc. Nem is
vitakozik vele soha senki, hogy
a kért idő több vagy kevesebb
volt. Ismerik jól János-postás
gondosságát.

— Jánoskám, jól vagy...? —
— érdeklődik valaki az ásvány-
rárói telefonközpontostól.

— Jól, jól, köszönöm Mari-
kám, te is...!? — aztán felém
súgja:

— A győri lányok a telefon-
központból mindig érdeklőd-
nek... Igen jólesik a gondossá-
guk. Tetszik tudni, én rokkant
vagyok. Már többször meglátog-
gattak. Ha idejük lesz, meghí-
vom őket ide, hozzánk, halász-

lére. Kellemes, szép napunk
lesz. Elbeszélgetünk, és talán
még dalolunk is. Jó együtt len-
ni. En olyan tiszteletbeli szocia-
listabrigád-tag vagyok. Igen jó
pajtásaim, segítőtársaim. Min-
denben patronálnak...

Nemeskéri János, a postásdi-
nasztia harmadik tagja, tizen-
hat évvel ezelőtt, 1968-ban lé-
pett a posta szolgálatába. Rög-
tön azután, hogy Győrtől, a Ré-
vai Miklós Gimnáziumban sike-
res érettségi vizsgát tett.

— Miért lett postás? — kér-
deztem tőle.

Rámnevet, széttárja a kezét
és csak ennyit mond:

— Sohasem gondoltam arra,
hogy lehetnék más is. Itt nő-
tem fel, ebben a légkörben él-
tem. A szüleim mindig a közös-
séget szorgalmazták. Édesanyám és
édesapám életét teljesen kitöl-
tötte a postai munka, a lakosság
ellátása, és én örülök, hogy ép-
pen azt folytatom, amit ők rám
hagytak. Igen jó érzés tudnom,
hogy szükség van rám. Szeret-
nek az emberek. Én is szeretem
őket. És szerintem az nagyon
fontos, hogy az ember olyan
munkát végezzen, amit szeret,
amihez van kedve, és az adott-
sága vonzza...

Nemeskéri János öröme rövi-
desen megnövekszik. Elkészül
végre az új helyiség, ahol majd
jó lesz dolgozni. A posta ugyan-
is 400 ezer forintért vásárolt egy
családi házat a templom és a ta-
karékszövetkezet között. Azt
felújítják, átalakítják a szakem-
berek, és aztán megnyílnak a
nagyközönség előtt is — az
egész falu öröme...

Sindulár Anna

Első ütem

Hírlapkötegelő gépsor Szolnokon

A postaforgalom korszerűsíté-
sének jelentős állomásaként
automata hírlapkötegelő gépsor
helyezett üzembe *Szolnok*
2 postahivatalban. A beruhá-
zás része az itt létesülő posta-
forgalmi gócnak. A tervek sze-
rint az automatizált hírlapfel-
dolgozó gépsort követi majd
egy automatizált csomag-, ké-
sőbb pedig a levélfeldolgozó be-
rendezés is.

A Székesfehérváron épülő
gócüzem mellett tehát Szolnok
hivatalt arra, hogy teherment-
sítse a fővárost, amellyel, hogy
meggyorsítja a keleti ország-

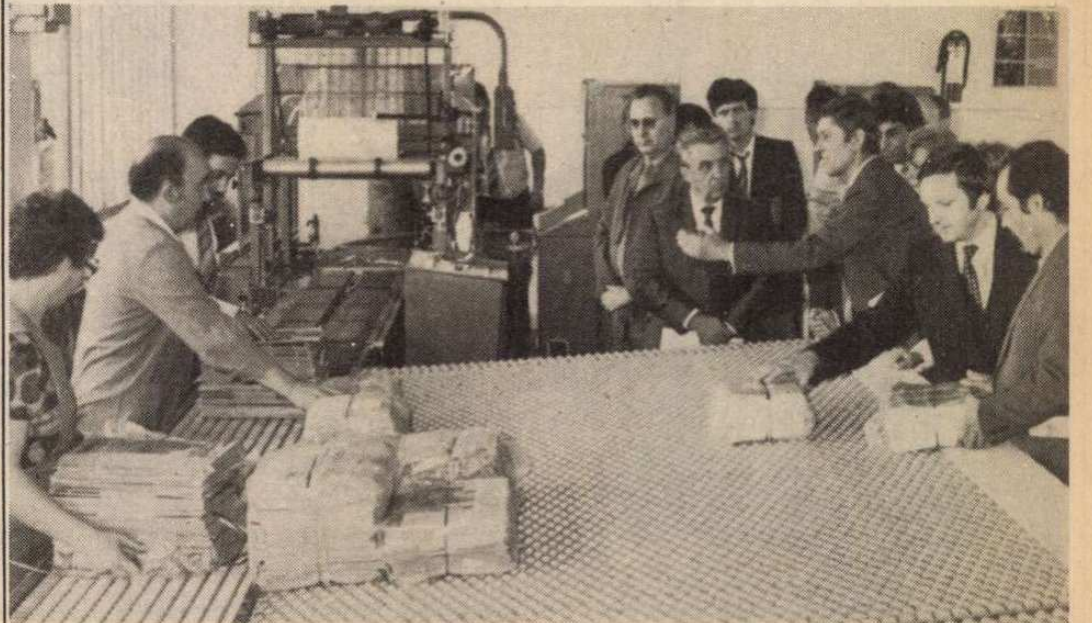
rész postaforgalmát. A szolnoki
gócüzem hírlapfeldolgozó gép-
sorának indulásával javul a Ti-
szántúli színes lappal való ellá-
tása, és csökken a KHI túler-
heltsége is. A nagyarányú kor-
szerűsítésnek azonban egyik
legfontosabb eredménye az,
hogy jelentős mértékben csök-
kenti az eddig elengedhetetle-
nül nagy fizikai megterhelést,
lényegesen javítja a dolgozók
munkakörülményeit.

Az NSZK-beli Ampag-
Cyklop gépsort egyelőre 6 em-
ber szolgálja ki két műszakban.
Előkészítés után a gép teljesen

automatikusan készíti a kötege-
ket, így megkíméli a dolgozókat
a naponta több tonnányi hírlap
emelgetésétől, forgatásától.

A szolnoki üzem működését
nagy várakozás kíséri, hiszen
— amint *Gyenes István*, a pos-
taszakszolgálat fejlesztési ügyosz-
tályának vezetője az ünnepé-
lyes üzembe helyezésről el-
mondta — bebizonyosodott,
hogy igen is lehet hazánkban is
a klasszikus postát fejleszteni,
lehet a hagyományos területen
is olyan új utakat találni, ame-
lyekre a dolgozók szívesen lép-
nek.

— Á-S —

Válasz a Postás Dolgozó két évvel ezelőtti kérdésére: Nem érzik magukat elhagyatva a nyugdíjas postások

Kedves Postás Barátaink!

Amikor alapszervezetünk megkapta a lehetőséget, hogy két év múltán ismét szólhatunk lapunk júliusi számának hatodik oldalán, s kedvesen azt a biztatást kaptuk, hogy most „jól kipanaszkodhatjátok magatokat”, sokat töprengtünk a megszólalás formáján és módján. Végül úgy döntöttünk, hogy levelet írunk mindazoknak, akik olvassák a Postás Dolgozót, elsősorban azonban azoknak, akik szerte az országban postásnyugdíjasként, s szakszervezetünk tagjaként csökkentett munkaidőben dolgoznak, nem csökkentett munkaidőben unokát vigyáznak, kertet művelnek, népfront munkát végeznek vagy egyéb társadalmi munkában teszik hasznossá magukat. S írunk azoknak, akik egyedül élnek, támasz nélkül, kis nyugdíjukat napról napra beosztva, betegségtől, kórháztól, téltől félve a négy fal társaságában pergetik napjaikat. Sők azok, akiknek legtöbbször nem újdonságként olvassa majd a levelünkben írottakat.

Hogy is kezdődött? „A szervezési nehézségek és a nagybudapesti széttagoztság csak 1958-ra tette lehetővé az alapszervezet működésének kezdetét...”, hogy ötezer budapesti postásnyugdíjas érdeképviseletet kapjon. És így folytatódik a Postások Szakszervezetének 1980. évi XI. kongresszusán elhangzott hozzászólással: „...ők képviselik a legidősebb postásnemeket... szellemi frissességének birtokában, a 96. életévét is maga mögött hagyva tölti be az alapszervezet elnöki tisztét Szeke-szany Sanyi bácsi...”, akitől azóta 99 éves korának küszöbén örökre elbúcsúztunk.

Ugyanakkor köszöntöttük 100. születése napján Tietl Emma nénit. (Fényképét az úkunokákkal a Postás Dolgozó 1983. augusztus havi számában közöltük.) Az ötezres taglétszám 2200-ra, majd ez év közepére 1597-re csökkent.

Már a hozzászólás kiemeli, hogy az alapszervezetnek külső segítőkre van szüksége, mert az információ, a jó tájékozódás és a megfelelő és időben adott tájékoztatás csak így valósítható meg. Ezért együttműködési megállapodást kötöttünk a Budapesti Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságával. Ennek lényege az, hogy minden kézbesítő szaktársunk legalább havonta egyszer — a nyugdíj kifizetésekor — megkérdezi szaktársunkat, hogy van-e üzenete, kérése, kérdése, amiről szeretne bővebbet tudni. Ezt az alapszervezet tényleg átadja, aki a megjelölt időpontokban — sürgősség esetén

azonnal — az alapszervezet területileg illetékes főbizalmijával közli. Ehhez pontos, a kézbesítőhivatalonként összeállított névjegyzékre van szükség. S ekkor valósulhat meg, hogy 1597 nyugdíjas barátunk még közelebb kerülhet a nagy postás családhoz, amelyben és amelyért egész eddigi munkás életét leélte.” (L. a Kongresszusi kiadvány 119. oldalát!)

A hozzászólásra adott válasz kiemeli, hogy „szakszervezetünk eddig is és a jövőben is mind anyagilag, mind erkölcsileg mindent megtesz azért, hogy az alapszervezethez tartozó postásnyugdíjasok érezzék maguk mögött az aktív postás dolgozók megbecsülését.”

Elmúlt két év, négy bizalmi-testületi ülés, kéttucatnyi bizottsági ülés, s a megbecsülés egyik jele az volt, hogy az első egyiken részt vett főtítkáruk is. S nem volt bizottsági ülés, hogy valaki ne tisztelte volna meg jelenlétével a tanácskozókat.

Az 1982. május havi országos titkári értekezleten ismét szót kértünk. Az ott elhangzottak után a döntés az volt, hogy a Postás Dolgozó júniusi számának 6. oldalán a hozzászólás kibővített interjújával nyitotta meg az idős emberek évének eseménysorozatát. A felszólalás gondolatait kifejtve kialakult egy munkaprogram a jelen és jövő terveiről, mindennapi tennivalóiról. Ennek egyik nagyon emberi és segítő része volt az 1982. évi karácsonyi pénzajándék és a kedves, megbecsülést sugárzó főtítkári levél a

megajándékozotthoz. Itt őrizzuk a levelek százait, amelyekben szinte azonnal érkeztek a köszönő sorok; sokan személyes elismerésként nyugtázták a levélben foglaltakat.

Sajnos, sok utalvány érkezett vissza. Ezek jó része indokolt. A címzettje nem él. Az örökre távozók aránya azonban legjobban a vezetőségben érezhető. 1980 óta mind a négy főbizalmi helyét „fiatalok” töltik be. A bizalmi nélküliek száma az összlétszámnak több mint egyharmada. S nem kell matematikai fejtegetés: az élők mind négy évvel idősebbek lettek. Örvedetes tény, hogy a 90 évesnél idősebbek száma nem csökkent. Egyik évben kicsivel több, míg a másikban kevesebb. Vezetnek a nyolcvanasok. Számuk majdnem ezer. És él még Tietl Emma néni, akit e hónapban köszöntünk 101. születésnapján.

Kirándulunk

Bár minden évben kicsike megszorítással, de egy-egy kiránduláson — néha a már fel- és leszállni is alig bírókat segítve — járjuk az országot, ismerkedünk a jellel és idézzük a múltat. Pótoljuk azt, amivel fél évszázaddal ezelőtt, olykor ennél is sokkal többet még nem élhetünk. Túránk az életkorhoz igazodnak. Némi befolyással van a csökkenő kilométerkeret is, s ezért ez évben is csillagtűrszerűen jelöltük ki barangolásaink célját. Sajnos, a jelentkezők száma nem növekedik, s nincs már, hogy reggel négyen-ötten eljönnek szerencsét próbálni, hátha valaki nem jön. Most már inkább elkésnek néhányan, és sajnáljuk, hogy nem lehetnek velünk. Levelünk megjelenéséig már négy kirándulás van a hátunk mögött. Sok-sok élmény, derűs percek, s néha egy icipici meg nem értés is.

Üdülünk is...

Miénk a gyönyörű római-parti üdülő 303-as szobája, ahol tizenkét szer két, vagy huszonnyolcszor egy hétig, teljesen díjmentesen, esetenként hármán, s egy esetben két unokával négyen élvezhetik a csendet, a parkot, az új medencét, a kulturált napozót, a rádiót, televíziót, s még a csónakház örömeit is.

A központi elosztásból származó üdülőjegyek mind gazdára találnak. Ez évben kicsit na-

gyobb szervezéssel kell odaítélni, mert sok a házaspári üdülőjegy, s nálunk nagyon sok a magányos ember. Őket kellett, érdekeiket és idejüket egyeztetve megtalálni. Itt egy kicsit másként megy, mint az üzemekben, hivatalokban. Van egy százdalalas regiszteres füzetünk. Itt mindenki szerepel, aki csak egyszer is kimondta, hogy szeretne üdülni. Ez így pofon egyszerűnek tűnik, de nem az. Miután kijelöljük, hogy jelentkezés és előjegyzés szerint a tárgyévre kinek adunk üdülőjegyet, kezdődik a kálvária. Nekem most nem jó, máskor kérem, meggondoltam, oda már nem akarok menni stb. Ezt is megoldjuk, néhány, a központig panaszkodóval a hátunk mögött. Már éveken ezelőtt felkértük az alapszervezeteket, hogy ha marad üdülőjegy, mi szívesen átvesszük. Ez is átértékelődött. Megváltoztak az utazási költségek. Emelkedtek a megélhetési költségek, s így kisebb az érdeklődés.

Nagy segítséget jelentett, hogy a központ 200 forintos segélyutalványokat adott. Így több társunknak tudunk hozzájárulást adni, mintha csak a saját szociális költségeinkből kellene fedeznünk. Legtöbbet tettünk egy ajánlatot, s ezt most megismételjük. Ha olyan jegye van az alapszervezetnek, amelyet csak ajándékként, jutalomként tudna értékesíteni, s erre sincs jelentkező, díjmentesen talán nálunk könyebben gazdára talál.

Segítünk is...

Költségvetésünk négyötödét a szociális kiadások teszik ki. Itt kétféle módon járunk el. Az egyik az, hogy a beérkező segélykérelmeket megfelelő javaslat, környezetjelentés stb. alapján a segélyezési bizottság elbírálja. A másik az év végi ajándék. Már nyár végén elkészítjük a kérdőíveket, s ezeket megküldjük a bizalmiaknak, akik javaslataikat legkésőbb október elejéig behozzák. A 86 évnél idősebbeket és a kis nyugdíjból élőket, valamint azokat, akiket év közben erre előjegyeztünk, személyenként végzett értékelés után jegyzékbe foglaljuk, s lehetőleg novemberben feladjuk részükre az ajándékot. A múlt évben így hatszáznál több társunknak tudtunk örömet szerezni.

Vannak soron kívüli segélyek is. Téli végén hiányzó tűzoló, elveszett retikül s benne

minden, egy váratlan műtét, haláleset stb. nélkülözhetetlené teheti.

Jutalmazunk is...

Ezt egyrészt a bizalmi munkában élenjárók (40-45 személy, többen külterületen), másrészt a beteglátogatásban végzett önzetlen munka, részben társainknál végzett környezettanulmányok során, valamint az év végi adminisztráció (800-1000 utalvány, konszignáció megírása, jegyzékek készítése s így tovább), bizottsági munkában való érdemi részvétel elismeréseként adjuk. Évenként átlag négy üdülőjegyet is jutalmazásra használunk fel. A másik ajándék a térítésmentes kirándulás. És itt érezzük az aktív postásoktól kapott megbecsülést.

Év végén vendégeket is fogadunk...

Sok között az egyik nagyon kedves napja az év utolsó hetének, amikor meghívásunkra mind a posta, mind a szakszervezet részéről néhány órára a záró és kötetlen vezetőségi ülésünkre eljönnek. Állandó kedves vendégünknek számít dr. Palotás Magda és Csáki Lászlóné, akit legutóbb Megyeri László helyettesített.

A központi vezetőségben is képviseltünk van, s így minden, ami a jó tájékozottsághoz és a megfelelő tájékoztatáshoz kell, első kézből rendelkezésünkre áll. Sokszor élünk is vele, ha nem is mindig és minden el értünk egyet. Véleménycsere nélkül viszont nincs jó tájékozódás, s a legmegfelelőbb döntések csak így érhetők el.

Így tisztázódott a kollektív szerződés módosításával kapcsolatban felröppent hír is, hogy a nyugdíjasoktól megvonnak postai kedvezményeket. Minden eddigi kedvezmény megmarad, csak nem szerepelhet a postai kollektív szerződésben. Megerősítésként álljon itt — a rá vonatkozó jogszabályi hivatkozással —, hogy kit és milyen kedvezményezést illet meg, mint postásnyugdíjast. Hangsúlyozzuk, hogy postásnyugdíjast.

Üzemi étkeztetés és költségterítés

Kollektív szerződés 39. paragrafus (4) bekezdése.

Postaszemélyzeti díjkezdmények (pszdk)

A Postaügyi Értesítő 1976. évi 26. számában megjelent 56/1976. Vig. számú utasítás.

Üzemi gépjármű igénybevétele lakásépítés és költözködés céljából

Az elnöki utasítás kiadása folyamatban van (addig a kollektív szerződés 13. paragrafusa szerint kell eljárni).

Üdülésben és kedvezményben való részvétel

Postások Szakszervezetének Elnöksége: Vállalati Üdülési Szabályzat.

Segítőtársaink...

Elsőként kell megemlíteni a Posta Munkalektantani Laboratórium munkatársait, akik az országos titkári értekezlet után azonnal jelentkeztek. Vállalták, hogy a megadott nevekre és címekre kimennek, környezetjelentést készítenek, s adatlapot töltenek ki. Csaknem nyolcszáz társunkat látogatták meg — sokukat már harmadízben —, s szereztek nekik örömet a meg-hitt beszélgetéssel, gondjaik felkutatásával. Sokuknál évek óta nem volt látogató. Jelentéseik alapján több tucat társunknak siethettünk segítségére. Egyrészt azzal, hogy azonnal rendkívüli segínyt adtunk fel, másrészt a területileg illetékes tanácshoz fordultunk segítségért.

Itt köszönjük meg a III., az V., a VII., a XIV., a XIX. és a XVII. kerületi tanács segítségét és gyors intézkedését. Kedves telefonbeszélgetést örököltünk meg a XIV. kerületi tanács igazgatási osztályának dolgozójaival (Őriné), aki a beszélgetést azzal fejezte be, hogy ha nyugdíjba megy, szeretne postásnyugdíjas lenni. Mert sehol sem tapasztalt ilyen törődést a volt dolgozókkal.

Postahivatalaink vezetői és munkatársai kérésünkre számtalanszor szereztek be adatokat, soron kívül meglátogattak nyugdíjasokat. Nagyon nagy kár, hogy a kézbesítői munkakörben olyan nagy, a munkakerő-változás. Ha ez nem lenne, a kispesti Gyömörei Mária néni még élhetne.

Az oldal terjedelme lejárt, búcsúzzunk. Reméljük, újabb két év múlva ismét jelentkezünk. Addig is még dolgozó postástársainknak jó erőt, pontos, udvarias, türelmes munkát s megértőbb ügyfeleket, a velem együtt nyugdíjban levőknek pedig jó egészséget, derűs öregkort kívánok.

Dr. Varga György

Egy szegény árva magyar pénz és taps nélkül...

Ha el akarunk jutni a május 24-én megnyitott emlékkiállításához, meg kell ismernünk a kezdetet, amellyel a szervezés megindult.

Még 1983 áprilisában a szécsényi posta II. Rákóczi Ferenc szocialista brigádja felhívást kapott a Budapesten lakó, de szécsényi származású Kékkői Lászlótól a Kőrösi Csoma bicentenárius rendezvényekben való részvételre. Kékkői László a Kőbányai Sörgyár osztályvezetője és az ottani Kőrösi Csoma szocialista brigád alapítója, valamint az országos Kőrösi Csoma Emlékbizottság tagja. A postán kívül Szécsényben több üzem brigádját is hasonlóképpen felhívta a tevékeny részvételre.

Brigádunk nagy lelkesedéssel csatlakozott a felhíváshoz. Levelet írtunk *Sarlós István*-nak, az emlékbizottság elnökének. Javaslatot tettünk tablók készítésére, és ezek szétküldését vállaltuk. Együttal kértünk ehhez megfelelő kiállítási anyagot. Leveletünket továbbították az emlékbizottságnak a szocialista brigádok programját szer-

vező tagjához, Kékkői Lászlóhoz.

Kékkői László örömmel nyugtázta javaslatunkat azzal, hogy vegyük fel a kapcsolatot a Magyar Posta Központjával. Együttal felhívta figyelmünket a szocialista brigádok részére rendezendő országos vetélkedőre és annak népszerűsítésére. A felhívás január 9-én a Népszavában jelent meg, „*Elindultam szép hazámbul...*” címmel. Január 15-én megjelentek az első forduló kérdései is. Brigádunk két csapattal csatlakozott. Ugyanakkor jelentkezett a vetélkedőre a *Szécsényi Költészetérti Üzem Petőfi Sándor szocialista brigádja* is. Két fordulón keresztül részt vettünk ebben a vetélkedőben és a mintegy 650 induló között százon belüli helyezéssel emléklapokat és emlékérmeket kaptunk.

Április 2-án a Kőbányai Sörgyár Kőrösi Csoma szocialista brigádja emlékkiállítást rendezett. Kékkői Lászlótól biztatást kaptunk, hogy kérjük el szécsényi bemutatásra az emlékbizottság tulajdonát képező érté-

kes anyagot. Még néhány levélváltás és összefogva a Petőfi szocialista brigáddal, az ő étkezdejükben megnyithattuk ezt a szép kiállítást.

A megnyitón megjelent: *Szabó István* Kossuth-díjas szobrászművész, *dr. Hütter Csaba* országgyűlési képviselő, a helyi II. Rákóczi tsz, valamint a múzeumbaráti kör elnöke, *Földy László* tanácselnök, *Bata István*, a szécsényi MSZMP-szervezet első titkára, *Silistye Mihály* postaigazgató-helyettes, valamint az emlékbizottság részéről Kékkői László.

Földi László megnyitóját után Kékkői László kért szót. Tolmácsolta *Sarlós István* üdvözlését, majd közölte, hogy felhatalmazás alapján az emlékkiállítás anyagát a helyi múzeumbaráti körnek ajándékozza azzal a kikötéssel, hogy abból Szécsényben állandó kiállítás létesüljön. Mivel a két brigád tagjai csaknem kivétel nélkül tagjai a múzeumbaráti körnek is, az ajándékozással megkapták azt a szép elismerést, amelyet munkájukkal kiérdemeltek.

A kiállítást több heti nyitvatartás után a megye hat községében is bemutatjuk, hogy ezzel is hozzájáruljunk a világszerte ünnepelt nagy magyar tudós, Kőrösi Csoma Sándor példájának népszerűsítéséhez.

Velencei Béláné

Távbeszélő-szolgáltatás humoros felhangokkal

Mindenki jól emlékszik még a rádiókabaré nagysikerű „Sír a telefon” című számára, amelynek valós alapja az új Belvárosi központ átadásakor keletkezett számváltozások okozta zűrzavar volt. Most úgy tűnik, hogy a humoristák ezt a témát örökre levehetik a műsorról. Az Alkotó Ifjúság pályázat nyertes munkája, egy hívószámváltozásokról tájékoztató automata, bárkit, bármikor pontosan felvilágosít a számcsereiről. Magát a „beszélőgépet” már vázlatosan bemutattuk előző számunkban, most ismerkedjünk meg alkotójával, *Takács Györggyel*, a Posta Kísérleti Intézet tudományos munkatársával.

— Már diákkoromban bele-szerettem a beszélőgépekbe — kezdte a beszélgetést műszerekkel zsúfolt szobájában. — A Kandó Technikumba jártam, utána elvégeztem a Műszaki Egyetemet. Első munkahelyem a Kísérleti Intézet, tizenkét éve dolgozom itt. Szerencsés helyzetben vagyok, mert kedvtelésemm lett a munkám. Feladatunk a beszédérthetőség mérése és javítása. Meg kellett teremteni az alapokat, mivel nálunk a beszélő és beszédet értő gépeknek nincs múltjuk.

— *Meséljen valamit a pályamunkájáról!*

— Az egyik legkellemetlenebb helyzet a számcsere. Megnövekszik a meddő hívások száma, dugó keletkezik a hálózat-

ban, kevesebb lehetőség marad a sikeresekre. Ilyen helyzetben legmegfelelőbb a hívó felet szóban tájékoztatni. Ez a fő feladata automatáknak. 1977-ben kezdtük a munkát, 1982-ben készült el az első kísérleti berendezés. Másfél évi próbaüzem következett, kipróbáltuk a legregibb és a legújabb központtal, közben „csiszoltunk” a masinát a kipróbáló szakemberek véleménye szerint. Alapkövetelmény, hogy teljesen üzembiztos legyen, és könnyen kezeljen, ne kelljen hozzá szakvizsga. De a siker a kollégáimé is, nemcsak az enyém.

— *Milyenek az eddigi tapasztalatok?*

— Nagy üzletkörü vállalatoknál alaposan meg kell fontolni a számcsereit, mert voltak olyanok, amelyeket egy év elteltével is sokan hívtak a régi számon.

— A másik tapasztalat az emberekre vonatkozik. Belehallgattunk a gép-ember beszélgetésbe. Néha kabarába illő jelenetek játszódnak. Volt, aki köszönt, volt, aki megköszönte az információt, volt, aki lehülyézte, lemarháza a gépet: ő Akárki elvtárs, vele ne szorakozzanak, okvetlenül beszélnie kell ezzel és ezzel. Tanulság: ügyelnünk kell arra, hogy a beszéd gépi jellege feltűnjék.

— *Mit hoz a jövő?*

— Meglepő módon nagy az érdeklődés az automata iránt.

A Magyar Posta Központja elrendelte gyártását. Az idén lesz kész a nulla széria. Nemrég járt nálunk egy KGST-delegáció; ebből az alkalomból megtanult a gép oroszul. Elnyerte a küldötték tetszését, mindegyik szeretné megrendelni, ilyesmi egyik ország telefonhálózatában sincs még. Nekünk is évés közben jött meg az étvágyunk, továbbfejlesztjük a 24 vonalas alaptípust 100 vonalasra.

— A fejlett tőkés országokban ma a beszélőgép a divat, begyűrűzött az élet minden területére. Beszél a grillsütő, az óra, az autót stb. Tisztában vagyunk vele, hogy a postánál a fő feladat a hálózat bővítése. Amit mi csinálunk, csak kiegészítő része, egy szolgáltatás. A híradástechnikában ma hatalmas a fejlődés irama, hát mi is megpróbálunk lépést tenni. A számváltozásról való tájékoztatáshoz hasonlóan szeretnénk még néhány szolgáltatást gépesíteni, így a totó- és lottóeredmények közlését, az időjárás-jelentést, a löversenyeredményekről, az utak állapotáról szóló tájékoztatást stb. De ehhez bővíteni kell a gép jelenlegi 21 szavas szókincsét, javítani kell a hangszínt, a hanglejtést, a beszédtechnikát.

Ezzel párhuzamosan befogadóképessé kell tenni a posta személyzetét az új technika iránt. A Kísérleti Intézet már eddig is sokat tett ezért tanfolyamok szervezésével, könyvkiadás támogatásával (idevágó szakkönyv: Gardos Géza—Takács György: Digitális beszédfeldolgozás). Ezt akarjuk a jövőben is folytatni.

— *Eddig szinte csak munkájáról beszélt. Mit csinál ezen kívül?*

— Itt, munkahelyemen szervezeti bizalmi vagyok. Tanítok a mérnöktovábbképzőn, a Műszaki Egyetem adjunktusa vagyok, ezenkívül brácsán játszom egy félhivatalos zenekarban. Emellett nő vagyok, három gyermek apja. Mivel 35 évemmel már kinőttem az Alkotó Ifjúság pályázatból, szeretnék később indulni a felnőtt versenyén is. Még két komoly vágyam (ha majd nagy leszek): van egy hasznatlankodó gerincem: megfogadva az orvosi tanácsot, jó lenne hetente kétszer úszni járnai és minden éjjel kialudni magamat.

Cs. L.

A táj varázsa

Rangos művészeti esemény színhelye volt a közelmúltban a Postás Művelődési Központ. A Díszterem ezúttal — június 26-tól két héten át — festészeti kiállításnak adott otthont.

Régi hagyomány a Művelődési Központban, hogy időről időre műveinek bemutatására kér fel neves kortárs művészeket. Ily módon szeretné elérni, hogy ne maradjon csupán gyakran emlegetett óhaj a műalkotásnak és nézőjének eleven kapcsolata, hanem a különböző kiállítások megrendezésével szinte mindennapos gyakorlatá váljon. Mint a PMK sokféle más rendezvényének, ennek is elsősorban a postás dolgozók művelődési lehetőségeinek bővítése, ízlésük fejlesztése a célja. A választás ezúttal *Luzsicza Lajos* Munkácsy-díjas érdemes művészre esett. Hogy miért éppen rá, az minden részletében világossá vált a gyűjteményes kiállítás megnyitóján.

A méltán ünnepélyes nap délutánján először *Bundik Zsigmond*, a PMK igazgatója üdvözölte az egybegyűlteket, majd *dr. Palotás Magda*, a Magyar Posta munkaügyi és szociálpolitikai igazgatója mondott megnyitó beszédet. Vázolta a művész eddigi életútját, külön kiemelte a postához, annak dolgozóhoz fűződő régi barátságát, végül tömören és nagy hozzáértéssel mutatta be és elemzte a bemutatott képeket.

Érdeklődők egész kis serege gyűlt össze ezen a megnyitón és tekintette meg a kiállított harminckét alkotást. *Luzsicza Lajos* ezt a tárlatát *kizárólag tájképeiből* állította össze, s címét is maga választotta: *Emlékeim*. Kétségtől elvonulást elv vezette ebben, olyannyira harmonikus egész benyomását keltette az ily módon válogatott anyag. S nemcsak témaválasztásában, hanem hangulatában, stílusában, a téma megfogalmazásában is. Különös, megkapó hangulat árad a rajzlapnyi kartonra festett képekből, Kőrmóc, Máramaros, Erdély dombjai, mezői, völgyei vagy a Duna-kanyar, a Balaton vízpartjai rendre vissza-visszatérő motívumai.

Készítésük is egyéni. Ritka festészeti eljárással készülnek, Sem naturalistának, sem realis-

Dr. Palotás Magda, a Magyar Posta munkaügyi és szociálpolitikai igazgatója megnyitja a kiállítást. Mellette Bundik Zsigmond, a Postás Művelődési Központ igazgatója

amely nagy műgondot igényel: az ún. *gouache*, amely a tempera és a vízfesték között van, s a művésznek magának kell a festékpont megörölnie és kikevernie. Határozott kontúrjaik ellenére mégis puhák ezek a festett formák, melegek, emberi közelségbe kerülnek rajtuk a kis parasztházak, a domboldalon megbúvó kis kápolna vagy éppen a mezőn távolodó karcsú emberpár.

Luzsicza Lajos képein egy már-már elveszettnek hitt tájszemléletet fedezhetünk fel örömmel újra, még helyesebben inkább azt a módot, ahogyan közeledhetünk a tájhoz, az ember lakta környezethez.

tának nem nevezném azt a figyelmet, a megfigyelésnek azt a rendszerét, amellyel képeinek világát alkotja, látja és látatja.

Az ő festészete nem csupán ábrázolás, sőt elsősorban nem az. Színei belső ragyogásának eredetét nem a festék tulajdonságaiban kell keresnünk: az ábrázolt táj varázsos hatását a hozzá való szeretetteljes közlekedés magyarázza meg. Ember és környezete egymást kiegészítő kapcsolatának fontosságára hívják fel a figyelmet *Luzsicza Lajos* kiállításának képei. Ez volt ennek a tárlatnak a legnagyobb és legértékesebb művészeti és emberi tanulsága.

Pintér Károly

A beszélő köntös

„A papa mozija halott” — jelentette ki ellentmondást nem tűrő hangon annak idején a nyugatnémet új hullám egyik ifjú rendezőitánja

Megállapítását úgy módosítanám: a papa közepes meggyenge filmjei valóban halottak. De azok, amelyekben volt valami többlet, kiállták az idő próbáját. Mire alapítom ezt? Arra, hogy — függetlenül a manapság divatozó nosztalgiahullám lefokozott igényétől — egy negyvenhárom esztendő film is lehet, ha nem is modern, ám mégis szórakoztató és élvezhető. Ezért is tűzték másorra a Mikszáth Kálmán regényéből készült *A beszélő köntös* első filmváltozatát. (A másodikikat 1969-ben *Fejér Tamás* készítette.)

A most közönség elé kerülő öszerző fekete-fehér kópia. Történeti érdekessége, hogy annak idején egy felvonásnyi anyagát színes eljárással forgatták mintegy kísérletképpen. Az akkor harmincnyolc esztendő fiatal rendező, *Radányi Géza*, az Erdélyi gyártócég 100 ezer pengőjével látott munkához. Pályáját a húszas években

újságíróként kezdte. Európa több nagyvárosában dolgozott, majd német és francia filmgyárakban tanulta ki a mesterség fortélyait.

1939-ben telepedett le Budapesten. Két forgatókönyvét készítették el a következő esztendőben, s egy filmet is rendezett, nevezetesen a televízióban nemrég bemutatott (akkoriban visszhangos sikert aratott) valóban művészi ambíciójú *Zárt tárgyalást*. Ennek nyomán kapott szabad kezet, s olyan lehetőséget, hogy *A beszélő köntös* mellett ugyanabban az esztendőben még egy alkotást, az időszertű témájú *Európa nem válaszol*-t is leforgathassa.

A rendezőről az alkotásra visszatérve, *A beszélő köntös* nagy gonddal készült. A korabeli híradások szerint 1000 statisztát és 200 lovas működött közre. Szereposztása akkor parádés volt, ma már filmtörténelmi. Többek között *Jávor Pál*, *Kiss Ferenc*, *Csontos Gyula*, *Léhotay Árpád*, *Vaszary Piri*, *Bihary József*, *Juhász József*, *Bilicsi Tivadar*, *Tompai Sándor*, *Pethes Ferenc*, *Orsolya Ernő*, *Tasnády Fekete Mária*, a

hajdani szépségkirálynő, *Goll Bea*, az ígéretes csillag szerepelt benne. Felvételeinek mestere későbbi Kossuth-díjas operatőrünk: *Heggyi Barna*.

Radányi igyekezett igazi mikszáthi hangulatot teremteni, s nemcsak mozgalmas, fordulatok történetet adni, hanem figurákat, jellemeket is hozni. Érzékeltetni valamit egy eliramlott zűrzavaros század levegőjéből, igazi mély érzésekről, hús-vér emberekről, vészt hozó hiúságról, kapzsi aljasságról, önfeláldozó szerelemről, hősi bátorságról beszélni. S egy vesztérhes időben újra hinni a mese örökké élő hatalmában. Művészi igényét jelzi mindez, s azt, hogy bár abban az időben divat volt hét nap alatt filmet összeütni, ő mégsem cselekedett hasonlóképpen, hanem igénnyel, gonddal dolgozva valóban olyan moztit teremtett, amely nem halt meg a papa moziájával, hanem feltámadva ma mintegy dokumentálja egy verbális művész csaknem fél századdal ezelőtti törekvéseit.

A ma hetvenhét esztendő Radányi Géza, a *Valahol Európában* világhírű rendezője 1984-ben ismét forgat. Ezúttal *Beethoven* életéről új filmet *Appassionata* címmel. Ennek és életművének árnyékában *A beszélő köntös* nyilván csak állomás, de érdemes megnézni mint művészi kordokumentumot, s gyönyörködni régen messzire ment kitűnő színészek játékában.

Ábel Péter

Addig sportolunk, ameddig csak tudunk

Az első között a munkahelyi olimpián

A postás pályára beszélünk meg találkozózt a munkahelyi olimpián igen kiemelve a szereplő *Alközponti Üzem* néhány sportolójával. Ugyan egyiküket sem ismertem, mégsem okozott különösebb gondot, hogy a mérkőzésre várakozó csapatok közt megtaláljam őket. Ők voltak a legtöbben, s ez valószínűleg nem véletlen. Így beszélgetésünk kezdetekor önként adódott az első kérdés.

— Mindig ilyen sokan látogatják a versenyeket?

— Igen... szinte kivétel nélkül — válaszolják egymást kiegészítve. — Nálunk fontos szerepet tölt be a sport. Üzemünk dolgozóinak csaknem egyharmada sportol. Ha egy versenyen indulunk, minden sportágban képviseltetjük magunkat. Tavaly nyolcvanöt versenyzőnek kellett igazolást készíteni. Persze van egy húsz-huszonöt fős mag, amely szinte mindenhol elmegy. Nagy része valamikor versenyszerűen sportolt, és most itt tömegsportként folytatja. Ez a gárda már idestova tíz éve van együtt, tagjai a többit is elhívják, elcsalogatják.

— Mégis, milyen sportágakban indulnak?

— Amiben csak versenyt hirdetnek, ráadásul néhol több csapattal is. Asztaliteniszben 2, tekében 4, röplabdában 1, labdarúgásban 5 csapatunk van. Emellett vannak, akik tagjai az igazgatóság természetjáró szakkörének, és vitorlázni is járnak néhányan. Aki nálunk sportol, az többszörös terhelés alá kerül, mivel mi nemcsak a résztvevőt, hanem a győzelmet is fontosnak tartjuk. Így a jó eredmények alapján bekerülünk a TIG különböző válogatott csapataiba is, ahol szintén helyt kell állnunk. Hozzá még majdnem valamennyien több sportágban versenyzünk. Például foci—teke, foci—pingpong.

— Az üzem dolgozói az országban sok helyen dolgoznak. Hogyan lehet minden alkalomra összehívni őket? — fordulok Radaha Tibor tömegsportszervezőhöz.

— Szervezés kérdése az egész — válaszolja. — Mindenkit időben értesíteni tudunk. A fiúk pedig szívesen jönnek. Néha több száz kilométert utaznak egy-egy mérkőzés végett. Ez a sport szeretete. De a vezetőségben is sikerült partnerre találnunk. Támogatnak minket. Ha kell, elengednek valakit egy félórával, órával korábban. Természetesen az illetőnek ezt be kell hoznia. A munka rovására semminek sem szabad történnie. Még néhány szót a munkahelyről! Minden évben megrendezzük az *alközponti sportnapot*. Itt bonyolítjuk le az osztályok közti sportversenyt. Megalakítottunk egy szabadidőklubot. Ide hetente egyszer járunk le. Sokfajta program mellett jókat beszélgetünk. A legfontosabb, hogy segít összekovácsolni a közösséget.

— Magánélet? — kérdezem megint a csapatot.

— A sport eléggé sok időt vesz igénybe, de ezt is magánéletnek tekintjük. Azért arra vi-

gyázunk, nehogy a család lássa kárát. Igyekezzünk a hozzátartozókat is bevonni a testmozgásba. A női labdarúgó- és asztalitenisz-csapatot nagyrészt a menyasszonyok és a feleségek alkotják. Van olyan társunk, aki a sport révén ismert meg minket és jött hozzánk dolgozni.

— Nemcsak postásversenyeken indulunk, hanem más sportrendezvényeket is látogatunk. A IX. kerületben bőven vannak ilyenek: Tűzoltó Kupa, ferencvárosi ifjúsági napok stb.

Jók a kapcsolataink a Szegedi Postaigazgatósággal, és rajtuk keresztül egy jugoszláv tömegsportszervezettel. Évente utazunk Jugoszláviába, és látjuk viszont vendégül ottani házigazdáinkat. Néha másfelé is sikerül sportbarátokra találnunk. Asztaliteniszezőink hamarosan Nürnbergbe, labdarúgóink Párizsba mennek játszani.

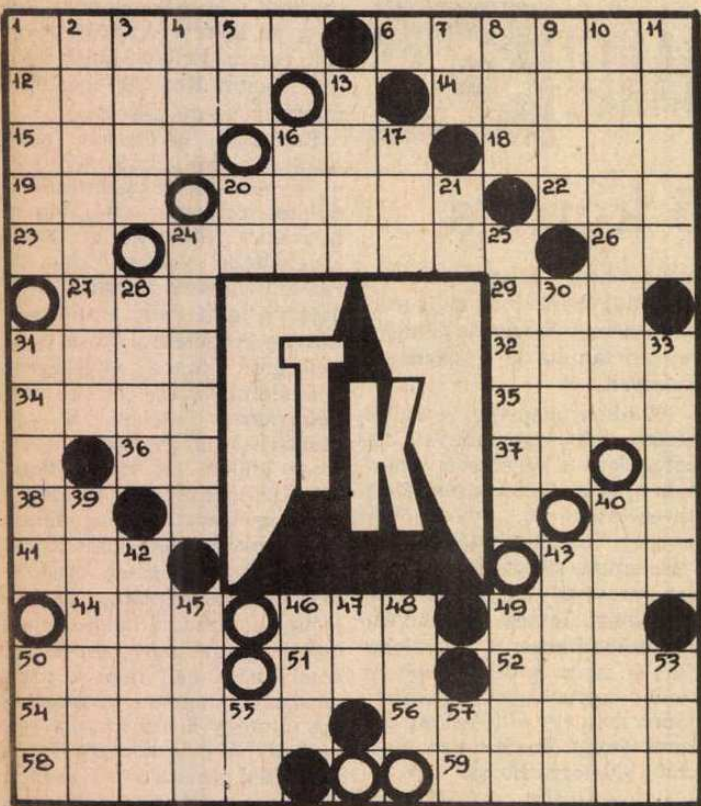
— Elképzelések a jövőre? — Ezt a szintet, amelyet évek kemény munkájával ér-

tünk el, tartani. Átlagéletkorunk 30 év, még évekig versenyben tudunk maradni. De ha később már nem is leszünk ilyen eredményesek, eltökélt szándékunk, hogy addig sportoljunk, ameddig csak tudunk. Már csak azért is, mert ma, sajnos, egyre kevesebben csatlakoznak hozzánk. Hogy miért? Erre pontosan nem tudjuk a választ, de valószínűleg közrejátszanak benne a mindig rosszabbodó körülmények, hogy ne menjünk messzire, itt a postaspályán. Csak egy öltözőt bocsátanak rendelkezésünkre, mindössze három zuhanyzó jut negyven-ötven emberre. Néha nincs meleg víz, a tekepályát nem fűtik. Akinek nincs más hol sportolási lehetősége, csak itt, annak bizony könnyen elmegy a kedve az egészségtől. Most, hogy nyilvánosságot kaphattunk, szeretnénk kérni a PSE-t, hogy egy kicsit több gondot fordítson a tömegsport körülményeire.

Csa—La

Zsemle József, Radaha Tibor, Elekes Lehel, Miklós József, Nagy Ferenc, Danó László, Zábrádi Tibor, Király Béla, Istenes Jenő, Kovács József

Tolnay Klárinak — 70. születésnapja van július 27-én. A művész néhai szerepét idézzük keresztrejtvényünkben.

VÍZSZINTES

1. Laurát játszotta benne Tolnay Klári, 6. A Liliomban alakította ezt a szerepet, 12.

Főzéléknövény, 14. Fed, 15. „A” mocsaras terület, 16. Hangszer, 18. Egyházi személy, 19. Német névelő, 20. Laza erkölcsű, 22. Horony (ném.), 23. Kosuth-díjas színész névbetű, 24. Ibsen hősnője, 26. Véd (ford.), 27. Előtagként élet-, 29. Idegen három, 31. Lengyel város, 32. Fiatal ökör, 34. A vágóeszköz, 35. Fundamentum, 36.

Német állatkert (betűhiánnyal), 37. Szolmizációs hang, 38. Görög betű, 40. Európai nép, 41. Énekhang, 43. Helyhatározó szó, 44. Fialatok világeseménye, 46. Emésztőnedv, 49. Friss, 50. Település, 51. Angol vörös, 52. Mitikus történet, 54. Tartozók, 56. Az eső teszi, 58. Ami néha kilóg (+ ék.), 59. Japán kikötőváros.

FÜGGŐLEGES

1. Csökkenő, 2. Madarak, 3. Iparos, 4. Égítést, 5. Sporteszköz, 7. Közterület, 8. A könyvben található, 9. Görögkeleti szentkép, 10. Tolnay Klári alakítása a Farkasok és bárányokban, 11. Nyári munkás, 13. Nobel-díjas francia író, 16. Sérülés, 17. Fontos étünk készítője, 20. Igekötő, 21. Díszítávirat betűjele, 24. Színművész volt, 25. Irányítószáma 7252, 28. Hivatalosan behív, 30. Bolgár hegység, 31. Alakítása az Agó-

niában, 33. Dalmú, 39. Szilárd-ságát veszítő, 40. Behálózzák a testünket, 42. Kendert kikészít, 43. Folyó az NDK-ban, 45. Viadal, 46. Község Heves megyében, 47. Peru gépjárműjelzése, 48. Férfinév, 49. Nincs benne semmi, 50. A ház része, 53. Nyújt-e (ford.), 55. Folyó a Szovjetunióban, 57. Háziállat.

— Bánhidi —

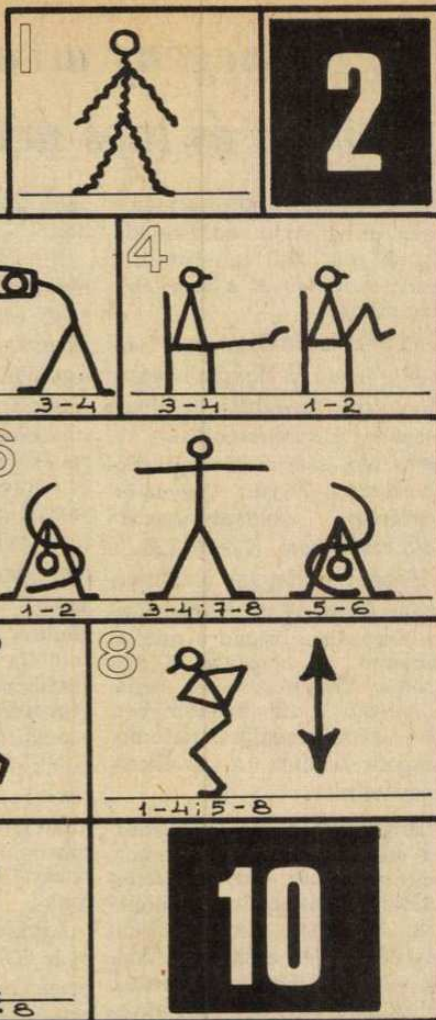
Beküldési határidő: augusztus 5.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Reggel óta az asztalon, a morzsák közt is áll a nyár.

Könyvtulványt nyertek: *Buda Miklósné* (Budapest), *Fekete Gyuláné* (Budapest), *Kákonyiné Koncz Mária* (Nagykátán), *Nemes Lajosné* (Budapest), *Petterscsák Petronella* (Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest XIII., Váci út 73. Telefon: 497-950
Levél cím: Budapest, Postafiók 43. 1553
Egyszámú kiadás: MNB 215-51 628
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 18 Ft
84-3575. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 02330-3701

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Izomlazítás, kar és láb rázogatása.
2. Helybenfutás 30 másodpercig. 10 futólépés közben hátra karkörzés. 10 futólépés közben előre karkörzés.
3. Kiindulólhelyzet: terpeszlás, karok magastartásban. 1-2. ütem: törzshajlítás jobbra. 3-4. ütem: törzshajlítás balra.
4. Kiindulólhelyzet: ülés a széken, támasz a test mögött. 1-2. ütem: térdhajlítás. 3-4. ütem: térdnyújtás. Ötször-hatszor ismételni.
5. Kiindulólhelyzet: terpeszlás, karok oldalsó középtartásban. 1-4. ütem: kis karkörzéssel előre. 5-8. ütem: kis karkörzéssel hátra.
6. Kiindulólhelyzet: terpeszlás, karok oldalsó középtartásban. 1-2. ütem: törzshajlítás előre, jobb kézzel a bal láb érintése.
7. Kiindulólhelyzet: alapállás. 1-2. ütem: szökdelés páros lábon. 3-4. ütem: szökdelés jobb lábon. 5-6. ütem: szökdelés páros lábon. 7-8. ütem: szökdelés bal lábon.
8. Kiindulólhelyzet: alapállás, kéz a csípőn. 1-4. ütem: lassú ereszkedés guggolásba. 5-8. ütem: lassú emelkedés alapállásba.
9. Kiindulólhelyzet: alapállás. 1-4. ütem: páros lábon szökdelés csípőre tett kézzel. 5-8. ütem: páros lábon szökdelés magastartásba tett kézzel.
10. Kiindulólhelyzet: alapállás. Lassú karkörzés, közben mély belégzés és kilégzés.

Hamar Gábor

Hazatért a POSTABER-kupa

Az idén a Központi Beruházási Iroda szakszervezeti bizottsága, KISZ-szervezete és Széchenyi Brigádja már másodszor rendezte meg a PSE-pályán az *Alközponti Üzem*, a *Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság* és a *Tervező Intézet* vendégcsapatainak részvételével a kispályás labdarúgó villámtornáját a POSTABER-kupa elnyeréséért.

A tavalyi kupagyőztes alközpontosok I. csapata ezúttal talán túlzott önbizalommal lépett pályára. Így történhetett, hogy a POSTABER határtalan lelkesedéssel küzdő csapata meglepetésre 2:0-ra győzni tudott ellenük. S mivel ez után a POSTABER 2:1-re jobbnak bizonyult a PRTMIG kicsit öregfűs, de rendkívül rutinos, kemény, és roppant látványosan játszó csapatánál is, az utolsó mérkőzésen a POTI ellen már

félgőzzel játszva is győzni tudott. Igaz csak 1:0-ra, de ebben rendkívüli szerepe volt a POTI kapujában ördögösen védő *Molnár Györgynek*. A POSTABER tehát pontvesztés nélkül lett a torna győztese. Második helyen a TIG ALKÜZ végzett kettő, harmadik a PRTMIG egy győzelemmel.

A mérkőzések után a POSTABER igazgatója gratulált a csapatoknak a rendkívül színvonalas és sportszerű játékhoz, s kiosztotta az elismerő okleveleket, majd nem kis büszkeséggel átadta a győztes POSTABER csapatkapitányának, *Botzói Istvánnak* a hazakerült kupát. Ezzel egy évig a POSTABER a kupa védője, melyre immár a TIG mögött a kupavédők közé is felkerül a neve.

B. B.

